

suposto de que as tarifas sexan anuladas mediante resolución administrativa.

No non previsto nesta norma serán de aplicación a Lei de taxas e prezos públicos, a Lei xeral tributaria e as normas regulamentarias ditadas en desenvolvemento delas.»

Disposición derradeira terceira. *Modificación da Lei 16/1979, do 2 de outubro, sobre taxas da Xefatura Central de Tráfico.*

Engádesse un punto 5.1 ao grupo I.5 do artigo 6 da Lei 16/1979, do 2 de outubro, sobre taxas da Xefatura Central de Tráfico, co seguinte contido:

«5.1 Cambio de titularidade do permiso de circulación por transferencia do vehículo que sexa consecuencia das operacións de fusión, escisión ou achega que non sexa en diñeiro de ramas de actividade de entidades: 8,50 euros.»

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

Un. Esta lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no Boletín Oficial del Estado.

Dous. As modificacións introducidas polo artigo primeiro no texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, serán de aplicación aos períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2005.

Tres. As modificacións introducidas polos artigos segundo e terceiro no texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, serán de aplicación aos períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2006.

Catro. As disposicións relativas ao réxime fiscal da entidade de dereito público portos do Estado e das autoridades portuarias serán de aplicación aos períodos impositivos a que se refire a disposición derradeira terceira da Lei 24/2001, do 27 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 17 de xullo de 2006.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

12916 *LEI 26/2006, do 17 de xullo, de mediación de seguros e reaseguros privados. («BOE» 170, do 18-7-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

PREÁMBULO

I

A Directiva 2002/92/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 9 de decembro de 2002, sobre a mediación

nos seguros, establece as bases para a harmonización da actividade de mediación de seguros na Unión Europea. Esta directiva responde á necesidade de establecer un marco legal comunitario que lles permita aos mediadores de seguros exercer libremente en toda a Unión, coa finalidade de contribuír ao correcto funcionamento do mercado único de seguros, sen esquecer nunca a protección dos consumidores neste ámbito.

En relación co primeiro dos obxectivos citados, a directiva establece o principio de rexistro pola autoridade competente do Estado membro de orixe de todas as persoas que accedan ou exerzan a actividade de mediación de seguros e reaseguros, sempre e cando cumpran uns requisitos profesionais mínimos que se refiren fundamentalmente á súa competencia profesional, honorabilidade, á existencia dun seguro de responsabilidade civil profesional e á súa capacidade financeira.

Respecto ao outro aspecto fundamental referido á protección da clientela que recorra aos servizos dos mediadores de seguros, establécense obrigas de información previa á subscripción do contrato de seguro que recaen sobre os intermediarios de seguros, así como á necesidade de establecer mecanismos extraxudiciais de resolución de conflitos entre os intermediarios de seguros e a súa clientela, e establécese tamén a obriga de sancionar as condutas contrarias ás normas que rexen esta actividade.

A incorporación desta directiva ao ordenamento xurídico español fai necesario introducir importantes modificacións na Lei 9/1992, do 30 de abril, de mediación en seguros privados.

Ademais, a evolución experimentada nos últimos anos na actividade de mediación en seguros privados determinou a aparición dalgúns prácticas non previstas na normativa vixente, a consolidación de novas formas de mediación no mercado asegurador, así como a necesidade de superar as deficiencias postas de manifesto nos anos de vixencia da Lei 9/1992, do 30 de abril.

Estas circunstancias aconsellan a elaboración dunha nova lei que, sen prexuízo de inspirarse na Lei 9/1992, do 30 de abril, substitúa esta disposición para regular de forma unitaria a actividade de mediación de seguros no ámbito da Unión Europea e adaptar a nova lexislación á situación real do mercado.

II

A Lei 9/1992, do 30 de abril, supuxo o recoñecemento á importancia económica e social da actividade de mediación de seguros. Iso levou o lexislador a incrementar as exixencias requiridas para actuar como mediador de seguros co propósito de mellorar a calidade do servizo e de protexer os tomadores de seguros e asegurados.

Estas medidas de protección foron acompañadas doutras destinadas a conseguir unha maior liberalización neste sector; non obstante, a realidade do mercado demostrou que tal liberalización comportou, en certos supostos, unha falta de transparencia na mediación de seguros. Para mellorar esta transparencia e garantir a protección dos consumidores e usuarios, dítase esta nova lei cuxa regulación se asenta en tres principios básicos:

a) A regulación de novas formas de mediación, coa incorporación das figuras do axente de seguros vinculado a varias entidades aseguradoras e do corredor de reaseguros.

b) O principio de igualdade de trato das distintas clases de mediadores para o cal se prevén requisitos profesionais equivalentes para todos eles atendendo á súa especial natureza.

c) O principio de transparencia que garanta axeitadamente a protección dos consumidores neste ámbito.

III

Así, en relación co primeiro principio, a lei regula a figura do axente de seguros vinculado a varias entidades aseguradoras, referida a aqueles mediadores que, de acordo coa lexislación anterior, non se adaptaban plenamente nin á figura do corredor de seguros, por careceren da necesaria independencia, nin ao axente de seguros, por non estar permitida a súa vinculación con varias entidades aseguradoras, polo que se recolle así unha figura que viña sendo reclamada pola realidade do mercado. Esta regulación ten, ademais, a finalidade de situar os mediadores de seguros residentes ou domiciliados en España en condicións de igualdade cos mediadores procedentes doutros Estados membros da Unión Europea, nos cales se permite esta forma de mediación. Todo iso sen prexuízo de prever a figura do axente de seguros exclusivo dunha compañía aseguradora que xa se regulaba na lexislación anterior.

Dentro dos axentes de seguros, require especial mención a regulación da mediación a través das redes de distribución das entidades de crédito, reservándose a denominación de operadores de banca-seguros a esta forma de mediación, cuxa regulación pretende recoller unha realidade consolidada no mercado español e dotar esta forma de distribución de maior transparencia.

Regúlase igualmente a figura do corredor de reaseguros, figura que non se recollía na lexislación anterior, para adaptar a nova lei ás exixencias da directiva.

IV

A lei establece, de acordo coa directiva, uns requisitos profesionais mínimos exixibles aos distintos mediadores e prevé a súa aplicación para cada clase deles.

Así, en relación cos axentes de seguros, establécese un réxime diferenciado atendendo á súa posible vinculación cunha ou con varias entidades aseguradoras.

Para o axente de seguros exclusivo mantense, en termos xerais, o réxime existente na lexislación que se derroga; corresponderalles ás entidades aseguradoras responder da súa actuación, así como subministrarlle a formación técnica necesaria e verificar a súa honorabilidade e deberán comprobar o cumprimento destes requisitos con anterioridade á celebración do contrato de axencia e á súa inscrición no rexistro de axentes da compañía aseguradora.

No caso de axentes de seguros vinculados con varias entidades aseguradoras, correspóndelle ao propio axente acreditar o cumprimento dos requisitos exixidos e garantir que dispón dos coñecementos necesarios para exercer a súa actividade, así como de honorabilidade e de capacidade financeira cando manexen fondos alleos da clientela. En canto á responsabilidade civil derivada da súa actuación, establécese a posibilidade de que esta sexa asumida pola entidade no nome da cal se mediase, ou ben, alternativamente, prevese a subscrición por parte do axente dun seguro de responsabilidade civil profesional ou outra garantía financeira, sen prexuízo da posible responsabilidade penal ou da responsabilidade en que o axente puidese incorrer fronte á Administración.

En relación cos operadores de banca-seguros, establécese o mesmo réxime previsto para os axentes de seguros, xa sexan exclusivos ou vinculados con varias entidades aseguradoras, e destaca, ademais, a obriga de formación das redes de distribución, obriga que recae nas entidades aseguradoras coas cales concertasen o contrato de axencia de seguros e tamén nas entidades de crédito a través das cales distribúan os contratos de seguros.

Respecto aos corredores de seguros, mantense o réxime previsto para esta clase de mediadores na lexislación que se derroga, e destaca a necesaria independencia destes respecto das entidades aseguradoras, principio

que se concreta na nova lei na necesidade de lle prestar ao cliente un asesoramento obxectivo sobre os produtos dispoñibles no mercado. Así mesmo, adáptanse ás exixencias da directiva as garantías financeiras requiridas, para o que se prevé a necesidade de dispor dunha capacidade financeira unicamente no caso daqueles corredores que manexen fondos da súa clientela.

Finalmente, establécese para os corredores de reaseguros iguais requisitos aos previstos para os corredores de seguros, agás a exixencia de acreditar a súa infraestrutura e dispor de capacidade financeira, por tratarse de mediadores que asesoran entidades aseguradoras, que non requiren unha especial protección.

V

A lei establece, ademais, unha serie de exixencias encamiñadas a garantir a transparencia neste ámbito. Neste sentido, a obriga de establecer un punto único de información que conteña os datos procedentes do rexistro estatal e dos rexistros que, de ser o caso, existan nas comunidades autónomas constitúe un mecanismo indispensable de cara á protección do consumidor, pois só os mediadores que acreditasen os requisitos profesionais requiridos poderán figurar inscritos nel. Este punto único deberá estar actualizado e ser de doado acceso para o público.

Outro aspecto destacado pola lei é a información que, con carácter previo á subscrición do contrato de seguro, debe proporcionar o mediador de seguros ao seu cliente, para que este poida ter coñecemento da clase de mediador que o asesora e da súa situación de dependencia ou, de ser o caso, de independencia respecto das entidades aseguradoras que concorren no mercado.

Exíxese, igualmente, para que a clientela poida obter información abonda para adoptar as súas decisións de aseguramento que o mediador de seguros, baseándose nas peticións e necesidades do cliente, especifique os motivos que o levan a propoñerlle un determinado contrato de seguro.

O mecanismo a través do cal se intenta garantir a independencia que debe presidir toda a actuación dos corredores de seguros é o da chamada análise obxectiva. Entenderase que o asesoramento cumpre con este requisito sempre que o corredor de seguros basee a súa actuación nunha análise dun número suficiente de contratos de seguros; para tal efecto, a lei especifica cando se presumirá que existiu a devandita análise.

Así mesmo, a lei incide na protección da clientela dos servizos de mediación ao establecer a exixencia de prever procedementos para atender e resolver as queixas e reclamacións que a clientela dos mediadores poida presentar conforme o establecido nesta lei e na normativa sobre protección do cliente dos servizos financeiros, incluídas as normas de protección dos consumidores e usuarios. Para estes efectos a lei establece para todos os mediadores de seguros que operen en España a obriga de dispor dun departamento ou servizo de atención ao cliente ou dun defensor do asegurado.

VI

Outros aspectos da nova regulación que merecen destacarse son:

a) A lei deixa fóra do seu ámbito de aplicación determinadas actividades que, aínda que se cualifican de mediación, se exclúen pola súa consideración de complementarias doutras principais, sempre que concorran determinadas circunstancias.

b) A regulación dunha figura única, os auxiliares externos dos mediadores de seguros que, por non teren a condición de mediadores de seguros, teñen limitadas as súas funcións á mera captación de clientela e que actúan

baixo a responsabilidade do mediador de seguros por conta do cal traballan. Esta regulación obedece a un intento de aclarar a confusión xerada no mercado nos últimos anos pola actuación desenvolvida polos denominados subaxentes e colaboradores previstos na lexislación que se derroga.

c) O requisito necesario para que os axentes de seguros vinculados, os corredores de seguros e os corredores de reaseguros poidan actuar no mercado da mediación concrétese na superación dun curso ou proba de aptitude. O contido desta proba ou curso poderá modularse segundo que o aspirante posúa ou non previamente un título universitario.

d) O sistema retributivo dos corredores de seguros trata de garantir a necesaria independencia que debe presidir a súa actuación, así como a transparencia nas relacións cos seus clientes.

e) Polo que se refire ás actividades en réxime de dereito de establecemento e de libre prestación de servizos na Unión Europea, régúlese o procedemento de notificación con carácter previo á súa iniciación, tanto para os mediadores residentes ou domiciliados en España que pretendan operar noutros Estados membros da Unión Europea, como para os procedentes doutros Estados membros que pretendan operar en España.

f) Recóllese o réxime de infraccións e sancións administrativas específico da actividade de mediación en seguros e establece novas infraccións de acordo coa directiva e coas exixencias previstas nesta lei.

g) Por outra parte, tendo en conta a existencia dun rexistro en que deberán figurar inscritos todos os mediadores de seguros e de reaseguros, ao cal se accede logo de acreditación de requisitos mínimos e, en particular, duns coñecementos suficientes en función das distintas clases de mediadores, suprímese o Rexistro de diplomas de mediadores de seguros titulados para evitar duplicidades innecesarias.

En consonancia co anterior suprímese o anteriormente denominado diploma de mediador de seguros titulado, requisito que se substitúe pola acreditación dunha formación previa que se concreta na superación dun curso de formación ou proba de aptitude.

h) Finalmente, hai que sinalar que o ámbito territorial de aplicación das disposicións da lei, segundo o previsto na directiva, abrangue todo o Espazo Económico Europeo, conforme a Decisión do Comité Mixto do Espazo Económico Europeo, do 26 de setembro de 2003, pola que se modifica o anexo IX do Acordo do Espazo Económico Europeo.

VII

A Lei artículase en 68 artigos, agrupados en tres títulos.

Completan o texto once disposicións adicionais. Na primeira establécese a supletividade do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto legislativo 6/2004, do 29 de outubro; na segunda declárase a condición de exclusividade de todos os contratos de axencia celebrados con anterioridade á entrada en vigor da lei. A disposición adicional terceira aclara a natureza xurídica das axencias de subscripción e establece normas de transparencia en canto á súa identificación na publicidade e documentación mercantil, imputándose a responsabilidade pola súa actuación ás entidades aseguradoras para as cales actúan. Na cuarta régúlese a taxa por inscrición dos mediadores no Rexistro da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións. Na quinta válidase o diploma de mediador de seguros titulado ao requisito de superar un curso de formación ou proba de aptitude. Na disposición adicional sexta modifícase a denominación dos colexios de mediadores de seguros titulados e do seu Consello Xeral. Na sétima régúlese a aplicación da lexislación de estranxeiría aos

mediadores de seguros e reaseguros. Na oitava modifícase a Lei do imposto sobre o valor engadido no relativo á actividade de mediación de seguros e de reaseguros. A disposición adicional novena refírese ao tratamento de datos en caso de contrato de reaseguro. Na disposición adicional décima modifícase a Lei de contrato de seguro no relativo á necesidade de que no contrato se faga referencia ao mediador que interveña neste, comunicacións ao corredor e tratamento en caso de contrato de reaseguro. E finalmente, na disposición adicional décimo primeira habilítase a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións para establecer os requisitos e principios básicos dos programas de formación dos mediadores de seguros e das persoas que participan na mediación dos seguros e reaseguros.

Por último, a lei contén seis disposicións transitorias que regulan con detalle o tránsito ao novo réxime xurídico que se establece, unha disposición derogatoria e tres disposicións derradeiras en que se declara a lexislación básica estatal, se habilita para o desenvolvemento regulamentario da lei e se fixa a data da súa entrada en vigor.

TÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto da lei.*

Esta lei ten por obxecto regular as condicións en que se deben ordenar e desenvolver as actividades mercantís de mediación de seguros e reaseguros privados, establece as normas sobre o acceso e exercicio por parte das persoas físicas e xurídicas que as realicen e o réxime de supervisión e disciplina administrativa que lles resulte de aplicación.

Artigo 2. *Ámbito de aplicación e definicións.*

1. As actividades a que se refire o artigo 1 comprenderán a mediación entre os tomadores de seguros ou de reaseguros e asegurados, dunha parte, e as entidades aseguradoras ou reaseguradoras autorizadas para exercer a actividade aseguradora ou reaseguradora privadas, doutra. Para tales efectos entenderase por mediación aquelas actividades consistentes na presentación, proposta ou realización de traballos previos á celebración dun contrato de seguro ou de reaseguro, ou de celebración destes contratos, así como a asistencia na xestión e execución dos devanditos contratos, en particular en caso de sinistro.

Igualmente, quedan sometidas a esta lei, naquilo que lles sexa de aplicación, as actividades mercantís de distribución de seguros que as entidades aseguradoras realicen a través doutras vías distintas dos mediadores de seguros.

2. Os preceptos desta lei serán de aplicación:

a) Ás persoas físicas e xurídicas que, a cambio dunha remuneración, emprendan ou realicen as actividades de mediación de seguros ou de reaseguros definidas no punto anterior.

b) Aos que, baixo calquera título, desempeñen cargos de administración ou de dirección de persoas xurídicas que desenvolvan as actividades de mediación de seguros ou de reaseguros; ás entidades aseguradoras e reaseguradoras, ás entidades que subscriban os documentos previstos nesta lei ou nas súas disposicións complementarias de desenvolvemento e a aquelas persoas para as cales legalmente se estableza algunha prohibición ou mandato en relación co seu ámbito de aplicación.

3. As actividades e operacións definidas no punto 1 axustaranse ao disposto nesta lei:

a) Cando sexan realizadas por mediadores de seguros e corredores de reaseguros residentes ou domiciliados en España.

b) Cando sexan realizadas en España por mediadores de seguros e de reaseguros domiciliados no territorio de calquera dos restantes países membros do Espazo Económico Europeo.

4. Para os efectos do previsto nesta lei considerárase:

a) Estado membro de orixe: o Estado do Espazo Económico Europeo en que o mediador de seguros ou de reaseguros teña a súa residencia e exerza as súas actividades, se é unha persoa física, ou o seu domicilio social, se o mediador é unha persoa xurídica. Neste último caso se, conforme o seu dereito nacional, non ten domicilio social, o Estado membro do Espazo Económico Europeo en que teña a súa oficina principal.

b) Estado membro de acollida: o Estado membro do Espazo Económico Europeo en que un mediador de seguros ou reaseguros teña unha sucursal ou subministre servizos.

Artigo 3. *Exclusións.*

1. Non se considerarán actividades de mediación de seguros ou reaseguros privados:

a) A actuación das entidades aseguradoras como abridoras nas operacións de coaseguro.

b) As actividades de presentación, proposta ou realización de traballo previo á celebración dun contrato de seguro ou de reaseguros, ou de celebración destes contratos, ou ben a asistencia en xestión e execución dos ditos contratos, en particular en caso de sinistro, cando as devanditas actividades as leve a cabo unha entidade aseguradora ou reaseguradora, ou un empregado destas que actúe baixo a responsabilidade desa entidade, sen prexuízo do disposto no artigo 2.1, parágrafo segundo, desta lei.

c) A información prestada con carácter accesorio no contexto doutra actividade profesional, sempre que esta actividade non teña como obxectivo nin axudar o cliente a celebrar ou a subscribir un contrato de seguro ou de reaseguro, nin teña como finalidade a xestión de sinistros dunha entidade aseguradora ou reaseguradora a título profesional, ou a realización de actividades de peritaxe e liquidación de sinistros.

2. Esta lei non se aplicará ás persoas que realicen a actividade de mediación de seguros cando concorran todas as circunstancias seguintes:

a) Que a actividade profesional principal da persoa en cuestión sexa distinta da de mediación de seguros.

b) Que o contrato de seguro só exixa que se coñeza a cobertura do seguro que se ofrece.

c) Que o contrato de seguro non sexa un contrato de seguro de vida, non cubra ningún risco de responsabilidade civil e que o seguro sexa complementario do ben ou do servizo prestado por algún provedor, cando o dito seguro cubra:

1.º O risco de avaría, perda ou dano ás mercadorías subministradas polo devandito provedor.

2.º Os danos á equipaxe ou perda desta e demais riscos relacionados cunha viaxe contratada co devandito provedor, mesmo cando o seguro cubra os riscos de accidentes ou enfermidade, ou os de responsabilidade civil, sempre que a devandita cobertura sexa accesoria á cobertura principal relativa aos riscos relacionados coa devandita viaxe.

d) O importe da prima anual non sexa superior a 500 euros e a duración total do contrato de seguro, incluídas as posibles prórrogas, non sexa superior a cinco anos.

3. Quedan expresamente excluídos do ámbito de aplicación desta lei:

a) Os servizos de mediación en seguros e reaseguros e de distribución de seguros subministrados en relación con riscos e compromisos localizados fóra do Espazo Económico Europeo.

b) As actividades de mediación en seguros ou reaseguros exercidas en países terceiros e as exercidas polas entidades aseguradoras ou reaseguradoras a través de mediadores establecidos en países terceiros.

Artigo 4. *Distribución de produtos de seguro a través das redes das entidades aseguradoras.*

1. As entidades aseguradoras poderán aceptar a cobertura de riscos, sen intervención de mediador de seguros privados.

Sen prexuízo dos contratos de axencia celebrados conforme esta lei, as entidades aseguradoras que cumpran os requisitos legalmente exixidos para operar en España tamén poderán celebrar contratos consistentes na prestación de servizos para a distribución, baixo a súa responsabilidade civil e administrativa, das súas pólizas de seguro por medio das redes de distribución doutras entidades aseguradoras.

Os devanditos contratos deberán ser presentados polas entidades que os celebren na Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións para a súa toma de razón no rexistro previsto no artigo 52 desta lei, e deberán indicar, polo menos, as entidades aseguradoras subscribentes, o ámbito, a duración, os ramos ou contratos de seguro ou clase de operacións que comprende, as obrigas das partes, os movementos económicos e financeiros das operacións e as mencións que se deben incluír nos documentos contractuais e publicitarios.

2. Sen necesidade de contrato de axencia e sen prexuízo da posibilidade de celebralo, os empregados que formen parte dos cadros de persoal das entidades aseguradoras poderán promover a contratación de seguros a favor da entidade de que dependan, ben nas oficinas desta, ben mediante técnicas de comunicación a distancia ou contratos a distancia. Estes seguros entenderanse realizados pola devandita entidade aseguradora para todos os efectos, e esta actividade non alterará a relación existente entre empresa e empregado por razón do contrato de traballo.

3. Calquera outra actividade de distribución de seguros ou de reaseguros que non sexa o de mediación de seguros ou de reaseguros definida nesta lei entenderase, para todos os efectos, realizada directamente polas entidades aseguradoras ou reaseguradoras.

Artigo 5. *Prohibicións.*

1. Non poderán exercer a actividade de mediador de seguros e de reaseguros privados as persoas que non figuren inscritas no rexistro previsto no artigo 52 desta lei.

Tampouco poderán exercer a actividade de mediador de seguros privados, nin por si nin por medio de persoa interposta, as persoas que por disposición xeral ou especial teñan prohibido o exercicio do comercio. Igualmente, non se poderá exercer a actividade de mediación de seguros, nin por si nin por medio de persoa interposta, en relación coas persoas ou entidades que se atopen suxeitas por vínculos de dependencia ou suxeición especial co mediador, por razón das específicas competencias ou facultades de dirección deste último, que poidan pór en concreto prexuízo a liberdade dos interesados na contrata-

ción dos seguros ou na elección da entidade aseguradora.

2. Os mediadores de seguros e de reaseguros privados non poderán:

a) Asumir directa ou indirectamente a cobertura de ningunha clase de riscos nin tomar ao seu cargo, en todo ou en parte, a sinistralidade obxecto do seguro, sendo nulo todo pacto en contrario.

b) Realizar actividades de mediación para as sociedades, mutuas e cooperativas a prima variable.

c) Realizar a actividade de mediación en favor de entidades que non cumpran os requisitos legalmente exixidos para operar en España, ou que actúen transgredindo os límites da autorización concedida.

d) Utilizar na denominación social e na publicidade e identificación das súas operacións mercantís expresións que estean reservadas ás entidades aseguradoras ou reaseguradoras que poidan inducir a confusión con elas, sen prexuízo do previsto no artigo 17.1, no artigo 22, no artigo 25.3 e no artigo 33.3 desta lei.

e) Impor directa ou indirectamente a celebración dun contrato de seguro.

f) Engadir recargas aos recibos de prima emitidos polas entidades aseguradoras, sendo nulo calquera pacto en contrario.

g) Celebrar en nome do seu cliente un contrato de seguro sen o consentimento deste.

3. Excepto os supostos previstos no artigo 3.2 desta lei, as entidades aseguradoras ou reaseguradoras non poderán aceptar os servizos proporcionados por mediadores de seguros ou de reaseguros que non estean inscritos nun rexistro legalmente admisible conforme a normativa dun Estado membro do Espazo Económico Europeo.

TÍTULO II

Das actividades dos mediadores de seguros e dos corredores de reaseguros privados residentes ou domiciliados en España

CAPÍTULO I

Dos mediadores de seguros

SECCIÓN 1.ª OBRIGAS XERAIS E CLASES DE MEDIADORES

Artigo 6. *Obrigas xerais.*

1. Os mediadores de seguros ofrecerán información veraz e suficiente na promoción, oferta e subscripción dos contratos de seguro e, en xeral, en toda a súa actividade de asesoramento.

2. O mediador de seguros considerarase, en todo caso, depositario das cantidades recibidas dos seus clientes en concepto de pagamento das primas de seguro, así como das cantidades entregadas polas entidades aseguradoras en concepto de indemnizacións ou reembolso das primas destinadas aos seus clientes.

3. En toda a publicidade e documentación mercantil de mediación de seguros privados, xa sexa en papel, xa utilizando calquera técnica de comunicación a distancia ou contrato a distancia, deberán destacar as expresións e mencións que se establecen nesta lei para cada clase de mediador de seguros e, en todo caso, deberase facer constar o número de inscrición no rexistro a que se refire o artigo 52.

4. Os mediadores de seguros, antes de iniciaren a súa actividade, deberán figurar inscritos no Rexistro especial administrativo de mediadores de seguros, corredores

de reaseguros e dos seus altos cargos, a que se refire o artigo 52.

Artigo 7. *Clasificación.*

1. Os mediadores de seguros clasifícanse en axentes de seguros, xa sexan exclusivos ou vinculados, e en corredores de seguros. Os axentes de seguros e os corredores de seguros poderán ser persoas físicas ou xurídicas.

A condición de axente de seguros exclusivo de axente de seguros vinculado e de corredor de seguros son incompatibles entre si en canto ao seu exercicio ao mesmo tempo polas mesmas persoas físicas ou xurídicas. Calquera mediador de seguros poderá cambiar a súa inscrición no Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, de corredores de reaseguros e dos seus altos cargos para exercer outra clase de mediación de seguros se acredita previamente o cumprimento dos requisitos que sexan exixidos para ela.

2. As denominacións axente de seguros exclusivo, axente de seguros vinculado e corredor de seguros quedan reservadas aos mediadores definidos nesta lei.

As entidades de crédito e, de ser o caso, as sociedades mercantís controladas ou participadas por estas cando exerzan a actividade de axente de seguros adoptarán a denominación de operador de banca-seguros exclusivo ou, de ser o caso, o de operador de banca-seguros vinculado, que quedará reservada a elas.

Artigo 8. *Os auxiliares externos dos mediadores de seguros.*

1. Os mediadores de seguros poderán celebrar contratos mercantís con auxiliares externos que colaboren con eles na distribución de produtos de seguros actuando por conta dos ditos mediadores e poderán realizar traballos de captación da clientela, así como funcións auxiliares de tramitación administrativa, sen que as ditas operacións impliquen a asunción de obrigas.

2. Os auxiliares externos non terán a condición de mediadores de seguros nin poderán asumir funcións reservadas por esta lei aos referidos mediadores. En ningún caso poderán prestar asistencia na xestión, execución e formalización dos contratos de seguro, nin tampouco en caso de sinistro.

3. Os mediadores de seguros levarán un libro rexistro en que anotarán os datos persoais identificativos dos auxiliares externos, con indicación da data de alta e, de ser o caso, a de baixa.

4. Por orde do ministro de Economía e Facenda poderán concretarse as funcións dos auxiliares dos mediadores de seguros, sen incluír en ningún caso o asesoramento.

SECCIÓN 2.ª DOS AXENTES DE SEGUROS

Subsección 1.ª *Réxime xeral dos axentes de seguros*

Artigo 9. *Concepto e clases de axentes de seguros.*

1. Son axentes de seguros as persoas físicas ou xurídicas que, mediante a celebración dun contrato de axencia cunha ou varias entidades aseguradoras e a inscrición no Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, corredores de reaseguros e dos seus altos cargos, se comprometen fronte a estas a realizar a actividade definida no artigo 2.1 desta lei.

2. Os axentes de seguros clasifícanse en axentes de seguros exclusivos e en axentes de seguros vinculados.

Artigo 10. *Contrato de axencia de seguros.*

1. En virtude do contrato de axencia adquirese a condición de axente de seguros da entidade aseguradora con que se celebre.

Para celebrar un contrato de axencia cunha entidade aseguradora será preciso ter capacidade legal para exercer o comercio nos termos previstos na lexislación mercantil e ser unha persoa con honorabilidade comercial e profesional.

Para tales efectos, concorre honorabilidade comercial e profesional naqueles que viñesen observando unha traxectoria persoal de respecto ás leis mercantís ou outras que regulen a actividade económica e a vida dos negocios, así como ás boas prácticas comerciais, financeiras e de seguros.

En ningún caso poderán exercer como axentes de seguros nin como administradores ou como persoas que exerzan a dirección das sociedades de axencia de seguros, nin como persoal que participe directamente na mediación dos seguros, os que teñan antecedentes penais por delitos de falsidade, violación de segredos, descubrimento e revelación de segredos contra a Facenda pública e contra a Seguridade Social, malversación de bens públicos e calquera outro delito contra a propiedade; os inhabilitados para exercer cargos públicos ou de administración ou dirección en entidades financeiras, aseguradoras ou de mediación de seguros ou de reaseguros; os suspendidos por sanción firme para o exercicio da actividade de mediación conforme o previsto no artigo 56 desta lei; os inhabilitados conforme o disposto na Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, mentres non conclúise o período de inhabilitación fixado na sentenza de cualificación do concurso e, en xeral, os incurso en incapacidade ou prohibición conforme a lexislación vixente.

2. O contrato de axencia de seguros terá sempre carácter mercantil, consignarase por escrito e entenderase celebrado en consideración ás persoas contratantes.

3. O contido do contrato será o que as partes acorden libremente e rexerese supletoriamente pola Lei 12/1992, do 27 de maio, sobre contrato de axencia.

4. Os axentes de seguros poderán utilizar os servizos dos auxiliares externos a que se refire o artigo 8 da lei, que colaboren con eles en distribución de produtos de seguros, nos termos en que se acorde coa entidade aseguradora en contrato de axencia de seguros.

Artigo 11. *Contido económico e extinción do contrato de axencia de seguros.*

1. Os axentes de seguros non poderán promover o cambio de entidade aseguradora en todo ou en parte da carteira dos contratos de seguros que se celebren coa súa mediación. Tampouco poderán levar a cabo, sen consentimento da devandita entidade aseguradora, actos de disposición sobre a súa posición mediadora na devandita carteira.

2. O contrato de axencia de seguros será retribuído e especificará a comisión ou outros dereitos económicos que a entidade aseguradora lle aboará ao axente de seguros pola mediación dos seguros durante a vixencia do contrato e, de ser o caso, unha vez extinguido este.

3. Producida a extinción do contrato de axencia, a entidade aseguradora deberalles comunicar a dita circunstancia aos que figuran como tomadores de seguros nos contratos celebrados coa intervención do axente cesante e, de ser o caso, o cambio da posición mediadora a favor doutro axente. O axente de seguros cesante poderalles comunicar a devandita circunstancia aos que figuran como tomadores de seguros nos contratos de seguros celebrados coa súa mediación.

Artigo 12. *Obrigas fronte a terceiros.*

1. As comunicacións que efectúe o tomador do seguro ao axente de seguros que medie ou que medíase no contrato producirán os mesmos efectos que se se realizasen directamente á entidade aseguradora.

2. A entidade aseguradora que subscriba un contrato de axencia de seguros con persoa que fose debedora doutra entidade da mesma clase por razón de operacións propias de axente de seguros virá obrigada a cancelar a devandita débeda, sen prexuízo do seu dereito de resarcimento.

SUBSECCIÓN 2.ª AXENTES DE SEGUROS EXCLUSIVOS

Artigo 13. *Concepto e requisitos dos axentes de seguros exclusivos.*

1. Son axentes de seguros exclusivos as persoas físicas ou xurídicas que, mediante a celebración dun contrato de axencia de seguros cunha entidade aseguradora e a inscrición no Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, corredores de reaseguros e dos seus altos cargos, se comprometen fronte á devandita entidade aseguradora a realizar a actividade de mediación de seguros definida no artigo 2.1 desta lei, nos termos acordados no devandito contrato.

Os axentes de seguros exclusivos no exercicio da actividade de mediación de seguros someteranse ao réxime xeral dos axentes de seguros que se regula na subsección 1.ª desta sección 2.^a

2. Unha vez celebrado o contrato de axencia de seguros, a entidade aseguradora procederá á inscrición do axente de seguros exclusivo no Rexistro de axentes de seguros exclusivos que levará de conformidade co disposto no artigo 15 desta lei.

3. Os importes aboados polo cliente ao axente de seguros exclusivo consideraranse aboados á entidade aseguradora, mentres que os importes aboados pola entidade aseguradora ao axente non se considerarán aboados ao cliente ata que este os reciba efectivamente.

4. Os axentes de seguros exclusivos, persoas físicas e, polo menos, a metade das persoas que integran a dirección das sociedades de axencia de seguros exclusivas, posuirán os coñecementos necesarios para o exercicio do seu traballo, en función dos seguros que medien. Así mesmo, aquelas persoas que participen directamente na mediación dos seguros baixo a dirección daqueles deberán estar en posesión dos coñecementos necesarios para o exercicio do seu traballo.

5. As entidades aseguradoras comprobarán, con anterioridade á celebración do contrato de axencia de seguros, o cumprimento dos requisitos recollidos no punto anterior, así como os de honorabilidade comercial e profesional a que se refire o artigo 10.1 de acordo coa información facilitada polo axente de seguros. Para tal fin verificarán o cumprimento dos devanditos requisitos polo axente de seguros e expedirán certificación que acredite que o devandito axente posúe os coñecementos necesarios para o exercicio do seu traballo. A devandita certificación xuntarase ao contrato de axencia de seguros e estará á disposición da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

Artigo 14. *Actuación por conta doutra entidade aseguradora.*

1. A entidade aseguradora coa cal o axente de seguros exclusivo teña suscrito o contrato de axencia de seguros poderá autorizarlle unicamente a celebración doutro contrato de axencia de seguros distinto con outra entidade aseguradora para operar en determinados

ramos de seguros, riscos ou contratos nos cales non opere a entidade autorizante.

A entidade aseguradora autorizante deberá informar por escrito a entidade coa cal o axente de seguros pretenda celebrar outro contrato de axencia dos termos en que se outorga a autorización, e procederá á súa anotación no Rexistro de axentes a que se refire o artigo 15 desta lei.

A autorización deberá ser concedida por escrito no contrato de axencia de seguros ou como modificación posterior ao contrato por quen exerza a representación legal na súa condición de administrador da entidade autorizante, con indicación expresa da duración da autorización, da entidade aseguradora a que se refire e dos ramos ou contratos de seguro ou clase de operacións que comprende.

2. Non se aplicará o réxime previsto no punto anterior cando varias entidades aseguradoras conveñan por escrito a utilización conxunta das súas redes de distribución ou de parte delas conforme o previsto no artigo 4.1 desta lei.

Artigo 15. *Rexistro de axentes de seguros exclusivos.*

1. Os axentes de seguros exclusivos deberán estar inscritos no Rexistro de axentes de seguros da entidade aseguradora coa cal celebren contrato de axencia de seguros. No devandito rexistro faranse constar os datos identificativos destes, o número de rexistro, as datas de alta e de baixa e as autorizacións que, de ser o caso, tivesen concedidas conforme o disposto no artigo 10.4 e no artigo 14.1 desta lei. No caso de persoas xurídicas, ademais, indicaranse os nomes das persoas físicas, que integren a dirección, responsables da actividade de mediación.

O devandito rexistro quedará sometido ao control da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

2. Os datos contidos no Rexistro de axentes de seguros exclusivos deberán estar actualizados e serán remitidos por cada entidade aseguradora á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións por vía telemática para a súa inscrición no Rexistro administrativo previsto no artigo 52 desta lei. O axente de seguros exclusivo non poderá iniciar a súa actividade ata que a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións o inscriba no devandito rexistro.

3. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións determinará o contido e forma en que deberá remitirse esta información.

Artigo 16. *Formación dos axentes de seguros exclusivos.*

1. As entidades aseguradoras adoptarán as medidas necesarias para a formación continua dos seus axentes de seguros exclusivos e para os auxiliares externos destes. Para tal fin establecerán programas de formación nos cales se indicarán os requisitos que deberán cumprir os axentes de seguros aos cales se destinen e os medios que se van empregar para a súa execución.

2. A documentación correspondente aos programas de formación estará á disposición da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, que poderá requirir que se efectúen as modificacións que resulten necesarias no contido do programa para adecualo ao deber de formación a que se refire o punto 1.

3. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións establecerá as liñas xerais e os principios básicos que deberán cumprir os programas de formación dos axentes de seguros exclusivos.

Artigo 17. *Publicidade e documentación mercantil de mediación de seguros privados dos axentes de seguros exclusivos.*

1. En toda a publicidade e en toda a documentación mercantil de mediación de seguros privados que realicen os axentes de seguros exclusivos deberá figurar a expresión «axente de seguros exclusivo» ou «axencia de seguros exclusiva», segundo se trate de persoas físicas ou xurídicas, seguida da denominación social da entidade aseguradora para a cal estean realizando a operación de mediación de que se trate, en virtude do contrato de axencia con ela celebrado, ou do contrato suscrito entre entidades aseguradoras de prestación de servizos para a distribución por medio da cesión das súas redes, así como o número de inscrición no rexistro previsto no artigo 52 desta lei.

2. Os auxiliares externos dos axentes de seguros exclusivos deberanse identificar como tales e deberán informar o cliente dos datos de inscrición correspondentes ao axente de seguros por conta do cal actúan.

Artigo 18. *Responsabilidade civil profesional e fronte á Administración dos axentes de seguros exclusivos.*

Sen prexuízo da responsabilidade penal ou doutra índole en que puidese incurrir o axente de seguros exclusivo no exercicio da súa actividade de mediación de seguros privados, serán imputadas ás entidades aseguradoras con que celebre un contrato de axencia de seguros a responsabilidade civil profesional derivada da súa actuación e dos seus auxiliares externos e as infraccións da lexislación sobre mediación en seguros privados que cometesen.

Artigo 19. *Incompatibilidades dos axentes de seguros exclusivos.*

Os axentes de seguros exclusivos non poderán exercer como axentes de seguros vinculados, nin como corredores de seguros ou como auxiliares externos deles ou doutros axentes de seguros exclusivos.

Tampouco poderán exercer como terceiro perito, nin como perito de seguros ou comisario de avarías á designación dos tomadores de seguros, asegurados, e beneficiarios dos contratos de seguro en que interviñesen como axentes de seguros.

SUBSECCIÓN 3.ª AXENTES DE SEGUROS VINCULADOS

Artigo 20. *Concepto.*

Son axentes de seguros vinculados as persoas físicas ou xurídicas que, mediante a celebración dun contrato de axencia de seguros con varias entidades aseguradoras e a inscrición no Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, corredores de reaseguros e dos seus altos cargos, se comprometen fronte a estas a realizar a actividade de mediación de seguros definida no artigo 2.1 desta lei, nos termos acordados no contrato de axencia de seguros.

Artigo 21. *Requisitos para exercer como axente de seguros vinculado.*

1. Os axentes de seguros vinculados no exercicio da actividade de mediación de seguros privados someteranse ao réxime xeral dos axentes de seguros que se regula na subsección 1.ª desta sección 2.^a

2. En todo caso, o axente de seguros exclusivo que queira operar como axente de seguros vinculado necesitará o consentimento da entidade aseguradora con que

primeiro celebrese contrato de axencia de seguros en exclusiva para subscribir outros contratos de axencia con outras entidades aseguradoras.

No resto dos casos abondará con que se faga constar nos contratos de axencia que se subscriban o carácter de axente vinculado con outras entidades aseguradoras.

3. Para figurar inscrito no correspondente rexistro como axente de seguros vinculado será necesario cumprir e manter en todo momento os seguintes requisitos:

a) Os axentes de seguros vinculados, persoas físicas, deberán ter capacidade legal para exercer o comercio e, no caso das persoas xurídicas, deberán ser sociedades mercantís ou cooperativas inscritas no Rexistro Mercantil previamente á solicitude de inscrición administrativa, cuxos estatutos prevexan, dentro da epígrafe correspondente ao obxecto social, a realización de actividades de mediación de seguros como axencia de seguros vinculada. Cando a sociedade sexa por accións, estas deberán ser nominativas.

b) Os axentes de seguros vinculados, persoas físicas, deberán acreditar ter superado un curso de formación ou unha proba de aptitude en materias financeiras e de seguros privados que reúnan os requisitos establecidos por resolución da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións. Aquelas persoas que participen directamente na mediación baixo a dirección do axente de seguros vinculado deberán estar en posesión dos coñecementos e aptitudes necesarios para o exercicio do seu traballo.

Nas sociedades de axencia de seguros vinculadas deberá designarse un órgano de dirección responsable da mediación de seguros e, polo menos, a metade das persoas que o compoñan e, en todo caso, as persoas que exerzan a dirección técnica ou posto asimilado deberán acreditar superar un curso de formación ou proba de aptitude en materias financeiras e de seguros privados que reúna os requisitos establecidos por resolución da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

Así mesmo, calquera outra persoa que participe directamente na mediación dos seguros deberá acreditar os coñecementos e aptitudes necesarios para o exercicio do seu traballo.

c) Os axentes de seguros vinculados, persoas físicas, así como as persoas que integren o órgano de dirección nas persoas xurídicas, e todo o persoal que participe directamente na mediación dos seguros, serán persoas con honorabilidade comercial e profesional, conforme o previsto no artigo 10.1 desta lei.

d) Presentar unha memoria en que se indiquen os ramos de seguro e as entidades aseguradoras para as cales se medien os seguros; o ámbito territorial de actuación e os mecanismos adoptados para a solución de conflitos por queixas e reclamacións da clientela. Deberá, igualmente, incluír unha mención expresa ao programa de formación a que se refire a letra e) deste punto.

e) Os axentes de seguros vinculados disporán dun programa de formación para as persoas que integren o órgano de dirección previsto no segundo parágrafo da letra b) deste punto e para os empregados e auxiliares externos.

Así mesmo, as entidades aseguradoras adoptarán as medidas necesarias para a formación dos seus axentes de seguros vinculados nos produtos de seguro mediados por estes.

A documentación correspondente aos programas de formación estará á disposición da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, que poderá requirir que se efectúen as modificacións que resulten necesarias.

A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións establecerá as liñas xerais e os principios básicos que deberán cumprir os programas de formación dos axentes

de seguros vinculados en canto ao seu contido, organización e execución.

f) Non incorrer nas causas de incompatibilidade previstas no artigo 24 desta lei.

g) Dispor dunha capacidade financeira que deberá en todo momento alcanzar o catro por cento do total das primas anuais percibidas, na forma que regulamentariamente se determine, salvo que contractualmente se pactase de forma expresa coas entidades aseguradoras que os importes aboados pola clientela se realizarán directamente a través de domiciliación bancaria en contas abertas a nome daquelas, ou que, de ser o caso, o axente de seguros vinculado lle ofrezca ao tomador unha cobertura inmediata entregando o recibo emitido pola entidade aseguradora, e, nun e noutro caso, que as cantidades aboadas en concepto de indemnizacións serán entregadas directamente polas entidades aseguradoras aos tomadores de seguros, asegurados ou beneficiarios.

h) Acreditar que as entidades aseguradoras con que vaia celebrar un contrato de axencia de seguros asumen a responsabilidade civil profesional derivada da súa actuación como axente de seguros vinculado, ou que o devandito axente dispón dun seguro de responsabilidade civil profesional ou calquera outra garantía financeira que cubra en todo o territorio do Espazo Económico Europeo as responsabilidades que puidesen xurdir por negligencia profesional, coa contía que regulamentariamente se determine.

4. A solicitude de inscrición como axente de seguros vinculado dirixirase á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións e deberá ir acompañada dos documentos acreditativos do cumprimento dos requisitos a que se refire o anterior punto 3. O prazo máximo en que se debe notificar a resolución expresa da solicitude será de seis meses a partir da data de presentación da devandita solicitude. A inscrición especificará as entidades aseguradoras para as cales o axente de seguros vinculado poderá realizar a actividade de mediación de seguros. En ningún caso se producirá a inscrición en virtude do silencio administrativo, e a solicitude de inscrición será denegada cando non se acredite o cumprimento dos requisitos exixidos para a súa concesión.

Artigo 22. *Documentación e publicidade mercantil da actividade de mediación de seguros privados dos axentes de seguros vinculados.*

Na documentación e publicidade mercantil da actividade de mediación de seguros privados dos axentes de seguros vinculados deberá figurar de forma destacada a expresión «axente de seguros vinculado» ou «sociedade de axencia de seguros vinculada», segundo se trate de persoas físicas ou xurídicas, salvo o previsto no artigo 25.3 para os operadores de banca-seguros. Igualmente, farán constar a circunstancia de estaren inscritos no rexistro previsto no artigo 52 desta lei e, de ser o caso, teren concertado un seguro de responsabilidade civil ou outra garantía financeira, así como de disporen da capacidade financeira, todo isto conforme o artigo 21 desta lei.

Na publicidade que o axente de seguros vinculado realice con carácter xeral ou a través de medios telemáticos, ademais, deberá facer mención ás entidades aseguradoras coas cales celebrese contrato de axencia de seguros.

Artigo 23. *Responsabilidade dos axentes de seguros vinculados fronte á Administración.*

1. Sen prexuízo da responsabilidade penal ou doutra índole, os axentes de seguros vinculados, as sociedades de axencia de seguros vinculadas, así como as persoas que integran o órgano de dirección e de administración destas últimas, serán responsables fronte á Administración das

infraccións tipificadas nesta lei que cometesen no exercicio da actividade de mediación de seguros privados.

2. Os axentes de seguros vinculados que no exercicio da súa actividade utilicen os servizos dos auxiliares externos a que se refire o artigo 8 serán responsables fronte á Administración pola actuación destes últimos.

Artigo 24 *Incompatibilidades dos axentes de seguros vinculados.*

1. Os axentes de seguros vinculados, xa sexan persoas físicas ou xurídicas, non poderán exercer simultaneamente como axentes de seguros exclusivos nin como corredores de seguros ou como auxiliares duns ou outros.

Tampouco poderán exercer como terceiro perito, nin como perito de seguros ou comisario de avarías á designación dos tomadores de seguros, asegurados, e beneficiarios dos contratos de seguro nos cales interviñesen como axentes de seguros.

2. Nas sociedades de axencia de seguros vinculadas as persoas que integran o órgano de dirección responsable na mediación dos seguros non poderán exercer como axentes de seguros exclusivos nin como corredores de seguros ou como auxiliares externos duns ou outros. Tampouco poderán desempeñar cargos de dirección ou de administración en sociedades de axencia de seguros exclusivas ou en sociedades de corredoría de seguros.

Subsección 4.ª Operadores de banca-seguros

Artigo 25. *Exercicio da actividade de axente de seguros como operador de banca-seguros.*

1. Terán a consideración de operadores de banca-seguros as entidades de crédito e as sociedades mercantís controladas ou participadas por estas conforme o indicado no artigo 28 desta lei que, mediante a celebración dun contrato de axencia de seguros cunha ou varias entidades aseguradoras e a inscrición no Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, corredores de reaseguros e dos seus altos cargos, realicen a actividade de mediación de seguros como axente de seguros utilizando as redes de distribución das entidades de crédito. A entidade de crédito só poderá pór a súa rede de distribución á disposición dun único operador de banca-seguros.

Cando a actividade de mediación de seguros se realice a través dunha sociedade mercantil controlada ou participada pola entidade de crédito ou grupo de entidades de crédito, as relacións coa devandita sociedade mercantil regularanse por un contrato de prestación de servizos consistentes na cesión da rede de distribución de cada unha da devanditas entidades de crédito ao operador de banca-seguros para a mediación dos produtos de seguro. No devandito contrato as entidades de crédito deberán asumir a obriga de formación axeitada das persoas que forman parte da rede e que participen directamente na mediación dos seguros para o exercicio das súas funcións.

O operador de banca-seguros, no exercicio da actividade de mediación de seguros, someterase ao réxime xeral dos axentes de seguros que se regula na subsección 1.ª e axustarase ao regulado, respectivamente, na subsección 2.ª ou na subsección 3.ª desta sección 2.ª segundo exerza como operador de banca-seguros exclusivo ou como operador de banca-seguros vinculado.

2. Para figurar inscrito como operador de banca-seguros no Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, de corredores de seguros e dos seus altos cargos, será necesario, ademais, cumprir os seguintes requisitos:

a) Ser entidade de crédito; en tal caso, non será de aplicación o disposto no artigo 21.3.a) desta lei. Tamén poderá ser sociedade mercantil controlada ou participada polas entidades de crédito; neste caso, o obxecto social deberá prever a realización da actividade de axente de seguros privados como operador de banca-seguros exclusivo ou vinculado.

b) Deberá designarse un órgano de dirección responsable da mediación de seguros e, polo menos, a metade das persoas que o compoñan e, en todo caso, as persoas que exerzan a dirección técnica ou posto asimilado, deberán acreditar ter superado un curso de formación ou proba de aptitude en materias financeiras e de seguros privados que reúnan os requisitos establecidos por resolución da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

Así mesmo, calquera outra persoa que participe directamente na mediación dos seguros deberá acreditar os coñecementos e aptitudes necesarios para o exercicio do seu traballo.

c) Programa de formación que as entidades de crédito impartirán ás persoas que forman parte da súa rede de distribución e que participen directamente na mediación dos seguros.

Para estes efectos, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións establecerá as liñas xerais e os principios básicos que deberán cumprir estes programas de formación en canto ao seu contido, organización e execución.

d) Cando exerza como operador de banca-seguros vinculado, a memoria a que se refire o artigo 21.3.d) desta lei deberá indicar, ademais, a rede ou as redes das entidades de crédito a través das cales o operador de banca-seguros mediará os seguros.

3. Na documentación e publicidade mercantil da actividade de mediación de seguros privados dos operadores de banca-seguros deberá figurar de forma destacada a expresión operador de banca-seguros exclusivo ou, de ser o caso, o de operador de banca-seguros vinculado. Igualmente, farán constar a circunstancia de estar inscrito no Rexistro previsto no artigo 52 desta lei.

Na publicidade que o operador de banca-seguros vinculado realice con carácter xeral ou a través de medios telemáticos, ademais, deberá facer mención ás entidades aseguradoras coas cales celebren un contrato de axencia de seguros.

4. As redes de distribución das entidades de crédito que participan na mediación dos seguros non poderán exercer simultaneamente como auxiliar doutros mediadores de seguros.

SECCIÓN 3.ª DOS CORREDORES DE SEGUROS

Artigo 26. *Corredores de seguros.*

1. Son corredores de seguros as persoas físicas ou xurídicas que realizan a actividade mercantil de mediación de seguros privados definida no artigo 2.1 desta lei sen manter vínculos contractuais que supoñan afección con entidades aseguradoras, e que ofrecen asesoramento independente, profesional e imparcial aos que demanden a cobertura dos riscos a que se encontran expostos as súas persoas, os seus patrimonios, os seus intereses ou responsabilidades.

Para estes efectos entenderase por asesoramento independente, profesional e imparcial o realizado conforme a obriga de levar a cabo unha análise obxectiva de conformidade co previsto no artigo 42.4 desta lei.

2. Os corredores de seguros deberán informar a quen trate de concertar o seguro sobre as condicións do contrato que ao seu xuízo convén subscribir e ofrecer a cobertura que, de acordo co seu criterio profesional, mellor se

adapte ás necesidades daquel; así mesmo, velarán pola concorrencia dos requisitos que deberá reunir a póliza de seguro para a súa eficacia e plenitude de efectos.

3. Igualmente estarán obrigados, durante a vixencia do contrato de seguro en que interviñesen, a lles facilitar ao tomador, ao asegurado e ao beneficiario do seguro a información que reclamen sobre calquera das cláusulas da póliza e, en caso de sinistro, a lles prestar a súa asistencia e asesoramento.

4. O pagamento do importe da prima efectuado polo tomador do seguro ao corredor non se entenderá realizado á entidade aseguradora, salvo que, a cambio, o corredor lle entregue ao tomador do seguro o recibo de prima da entidade aseguradora.

Artigo 27. *Requisitos para exercer a actividade de corredor de seguros.*

1. Para exercer a actividade de corredor de seguros será precisa a previa inscrición no Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, corredores de reaseguros e dos seus altos cargos. Serán requisitos necesarios para obter e manter a inscrición no citado rexistro como corredor de seguros os seguintes:

a) Os corredores de seguros persoas físicas deberán ter capacidade legal para exercer o comercio; no caso das persoas xurídicas, deberán ser sociedades mercantís ou cooperativas inscritas no Rexistro Mercantil previamente á solicitude de inscrición administrativa, cuxos estatutos prevegan, dentro da epígrafe correspondente ao obxecto social, a realización de actividades de corredoría de seguros. Cando a sociedade sexa por accións, estas deberán ser nominativas.

Así mesmo, deberán facilitar información sobre a existencia de vínculos estreitos con outras persoas ou entidades nos termos previstos no artigo 28 desta lei.

b) Os axentes de seguros persoas físicas deberán acreditar ter superado un curso de formación ou unha proba de aptitude en materias financeiras e de seguros privados que reúna os requisitos establecidos por resolución da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións. Aquelas persoas que participen directamente na mediación baixo a dirección do corredor de seguros deberán estar en posesión dos coñecementos necesarios para o exercicio do seu traballo.

Nas sociedades de corredoría de seguros deberá designarse un órgano de dirección responsable da mediación de seguros e, polo menos, a metade das persoas que o compoñan e, en todo caso, as persoas que exerzan a dirección técnica ou posto asimilado deberán acreditar ter superado un curso de formación ou unha proba de aptitude en materias financeiras e de seguros privados que reúna os requisitos establecidos por resolución da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións. Así mesmo, calquera outra persoa que participe directamente na mediación dos seguros, deberá acreditar os coñecementos e aptitudes necesarios para o exercicio do seu traballo.

c) Nas sociedades de corredoría de seguros a metade, polo menos, dos administradores deberán dispor de experiencia axeitada para exercer funcións de administración.

Para estes efectos posúen experiencia os que desempeñasen, durante un prazo non inferior a dous anos, funcións de administración, dirección, control e asesoramento en entidades públicas ou privadas de dimensión análoga ao proxecto empresarial para exercer a actividade de corredoría de seguros ou funcións de similar responsabilidade como empresario individual.

d) Os corredores de seguros persoas físicas, os administradores e as persoas que exerzan a dirección das sociedades de corredoría de seguros e todo o persoal que participe directamente na mediación dos seguros serán

persoas con honorabilidade comercial e profesional, conforme o previsto no artigo 10.1 desta lei.

e) Contratar un seguro de responsabilidade civil profesional ou calquera outra garantía financeira que cubra en todo o territorio do Espazo Económico Europeo as responsabilidades que puidesen xurdir por negligencia profesional, coa contía que regulamentariamente se determine.

f) Dispor dunha capacidade financeira que deberá en todo momento alcanzar o catro por cento do total das primas anuais percibidas, na forma que regulamentariamente se determine, salvo que contractualmente se pactase de forma expresa coas entidades aseguradoras que os importes aboados pola clientela se realizarán directamente a través de domiciliación bancaria en contas abertas a nome daquelas, ou que, de ser o caso, o corredor de seguros lle ofrezca ao tomador unha cobertura inmediata entregando o recibo emitido pola entidade aseguradora, e, nun e noutro caso, que as cantidades aboadas en concepto de indemnizacións lles serán entregadas directamente polas entidades aseguradoras aos tomadores de seguros, asegurados ou beneficiarios.

g) Presentar un programa de actividades no cal se deberán indicar, polo menos, os ramos de seguro e a clase de riscos en que se proxecte mediar, os principios reitores e ámbito territorial da súa actuación; a estrutura da organización que inclúa os sistemas de comercialización, os medios persoais e materiais dos cales se vaia dispor para o cumprimento do devandito programa e os mecanismos adoptados para a solución de conflitos por queixas e reclamacións da clientela. Ademais, para os tres primeiros exercicios sociais, deberá conter un plan no cal se indiquen de forma detallada as previsións de ingresos e gastos, en particular os gastos xerais correntes, e as previsións relativas a primas de seguro que se van intermediar, coa xustificación das previsións que prevega e da adecuación a estas dos medios e recursos dispoñibles.

Deberá, igualmente, incluír o programa de formación que se comprometa a aplicar a aquelas persoas que como empregados ou auxiliares externos daquel deban asumir funcións que supoñan unha relación máis directa cos posibles tomadores do seguro e asegurados. Para estes efectos, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións establecerá as liñas xerais e os principios básicos que deberán cumprir os programas de formación dirixidos aos empregados e auxiliares externos dos corredores de seguros en canto ao seu contido, organización e execución.

h) Non incorrer nas causas de incompatibilidade previstas nos artigos 31 e 32 desta lei.

2. A solicitude de inscrición como corredor de seguros dirixirase á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións e deberá ir acompañada dos documentos acreditativos do cumprimento dos requisitos a que se refire o punto anterior. O prazo máximo en que se debe notificar a resolución expresa da solicitude será de seis meses a partir da data de presentación da solicitude de inscrición. En ningún caso se producirá a inscrición en virtude do silencio administrativo, e a solicitude de inscrición será denegada cando non se acredite o cumprimento dos requisitos exixidos para a súa concesión.

Artigo 28. *Vínculos estreitos e réxime de participacións significativas.*

1. As sociedades de corredoría de seguros deberán informar a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións de calquera relación que pretendan establecer con persoas físicas ou xurídicas que poida implicar a existencia de vínculos estreitos, así como da proxectada transmisión de accións ou participacións que puidese dar lugar a un réxime de participacións significativas. Será necesaria a autorización previa da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións para levar a cabo estas operacións.

2. Non poderán ter vínculos estreitos ou participación significativa nas sociedades de corredoría de seguros as persoas físicas ou xurídicas que fosen suspendidas nas súas funcións de dirección de entidades aseguradoras, de sociedades de mediación en seguros ou como corredores de seguros, ou separadas das devanditas funcións.

3. Para os efectos do disposto nesta lei, enténdese por vínculo estreito e por participación significativa os así definidos nos artigos 8 e 22, respectivamente, do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto lexislativo 6/2004, do 29 de outubro, cuxas disposicións se aplicarán, pero entendéndose substituída a referencia a entidades aseguradoras pola de sociedades de corredoría de seguros.

Artigo 29. *Relacións coas entidades aseguradoras e coa clientela.*

1. As relacións coas entidades aseguradoras derivadas da actividade de mediación do corredor de seguros rexeranse polos pactos que as partes acorden libremente, sen que os devanditos pactos poidan en ningún caso afectar a independencia do corredor de seguros.

2. As relacións de mediación de seguros entre os corredores de seguros e a súa clientela rexeranse polos pactos que as partes acorden libremente e supletoriamente polos preceptos que o Código de Comercio dedica á comisión mercantil.

A retribución que perciba o corredor de seguros da entidade aseguradora pola súa actividade de mediación de seguros descrita no artigo 2.1 desta lei revestirá a forma de comisións.

O corredor e o cliente poderán acordar por escrito que a retribución do corredor inclúa honorarios profesionais que se facturen directamente ao cliente, expedindo neste caso unha factura independente polos devanditos honorarios de forma separada ao recibo de prima emitido pola entidade aseguradora. Se, ademais dos honorarios, parte da retribución do corredor se satisfai con ocasión do pagamento da prima á entidade aseguradora, deberá indicarse, só neste caso, no recibo de prima o seu importe e o nome do corredor a quen corresponda.

O corredor de seguros non poderá percibir das entidades aseguradoras calquera retribución distinta ás comisións.

Artigo 30. *Responsabilidade dos corredores de seguros fronte á Administración.*

1. Sen prexuízo da responsabilidade penal ou doutra índole, os corredores de seguros, as sociedades de corredoría de seguros, así como os que exerzan cargos de administración ou dirección destas últimas, cando infrinxan normas sobre mediación en seguros privados, incorrerán en responsabilidade administrativa.

2. No exercicio da súa actividade, os corredores de seguros poderán utilizar os servizos dos auxiliares externos a que se refire o artigo 8 da lei, de cuxa actuación se responsabilizarán fronte á Administración.

Artigo 31. *Incompatibilidades dos corredores de seguros.*

1. Non poderá exercer a actividade de corredor de seguros, nin por si nin por medio de persoa interposta, quen por razón do seu cargo ou función poida ter limitada a súa capacidade para ofrecer un asesoramento obxectivo respecto ás entidades aseguradoras que concorren no mercado e aos distintos tipos de pólizas, coberturas e prezos ofrecidos por aquelas aos mandantes.

2. En particular, consideraranse incompatibles para exercer a actividade como corredores de seguros as persoas físicas seguintes:

a) Os administradores, delegados, directores, xerentes, os apoderados xerais ou os que baixo calquera título leven a dirección de entidades aseguradoras ou reaseguradoras, así como os empregados destas.

b) Os axentes de seguros, xa sexa exclusivos ou vinculados, e os administradores, delegados, directores, xerentes, os apoderados xerais ou os que baixo calquera título leven a dirección das sociedades que exerzan a actividade de axencia de seguros, xa sexa exclusiva ou vinculada, así como os empregados e auxiliares externos dos devanditos axentes e sociedades de axencia.

c) Os peritos de seguros, comisarios de avarías e liquidadores de avarías a non ser que limiten a súa actividade como tales a prestar servizos á clientela asegurada.

d) Os administradores, delegados, directores, xerentes, os apoderados xerais ou os que baixo calquera título leven a dirección de bancos, caixas de aforro, demais entidades de crédito e financeiras, e operadores de banca-seguros, así como os empregados destas.

Artigo 32. *Incompatibilidades nas sociedades de corredoría de seguros.*

1. No caso de que a actividade de corredoría de seguros sexa realizada por unha persoa xurídica, aquela non poderá simultanearse coa actividade aseguradora ou reaseguradora, a de axencia de subscripción, a de axente de seguros, xa sexa exclusivo ou vinculado, a de operadores de banca-seguros, nin con aquelas outras para o exercicio das cales se exixa obxecto social exclusivo. Tampouco se poderá simultanear coa peritación de seguros, comisariado de avarías ou liquidación de avarías, salvo que estas actividades se desenvolvan en exclusiva para asesoramento de tomadores do seguro, asegurados ou beneficiarios do seguro.

2. Aos directores, xerentes, delegados, apoderados xerais ou aos que baixo calquera título leven a dirección xeral e a dirección técnica das sociedades de corredoría de seguros seralles de aplicación no exercicio da devandita función o réxime de incompatibilidades previsto no artigo 31.2 desta lei.

Artigo 33. *Obrigas fronte a terceiros.*

1. Os corredores de seguros deberán destacar en toda a publicidade e documentación mercantil de mediación en seguros as expresións «corredor de seguros» ou «corredoría de seguros», segundo se trate de persoas físicas ou xurídicas, así como as circunstancias de estar inscrito no Rexistro previsto no artigo 52 desta lei, ter concertado un seguro de responsabilidade civil ou outra garantía e, de ser o caso, dispor da capacidade financeira, todo isto conforme o artigo 27.

2. No caso de que o corredor de seguros exerza a súa actividade en determinados produtos baixo a dirección doutro corredor que asuma a total responsabilidade dos actos daquel, deberá informar previamente por escrito diso a súa clientela.

3. Nas sociedades de corredoría de seguros, cando no consello de administración houbese presenza de persoas que se encontren nalgún dos supostos previstos no artigo 31.2 desta lei, ou cando no capital social tivesen unha participación significativa entidades aseguradoras ou reaseguradoras ou axentes de seguros, persoa física ou xurídica, ou cando a sociedade de corredoría de seguros estivese presente, por si ou a través de representantes, no consello de administración dunha entidade aseguradora ou reaseguradora ou tivese unha participación significativa no seu capital social deberán facer constar de maneira destacada esta vinculación en toda a publicidade e en toda a documentación mercantil de mediación en seguros privados.

Serán de aplicación a estes supostos as disposicións contidas no artigo 28 desta lei.

CAPÍTULO II

Dos corredores de reaseguros

Artigo 34. *Concepto.*

Son corredores de reaseguros as persoas físicas ou xurídicas que, a cambio dunha remuneración, realicen a actividade de mediación de reaseguros, definida no artigo 2.1 desta lei.

Artigo 35. *Requisitos para exercer a actividade de corredor de reaseguros.*

1. Para exercer a actividade de corredor de reaseguros, será preciso estar inscrito no Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, corredores de reaseguros e dos seus altos cargos. Para figurar inscrito no citado rexistro como corredor de reaseguros será necesario cumprir e manter en todo momento o cumprimento dos requisitos exixidos no artigo 27.1, letras a) b) c) d) e e) desta lei, entendéndose feitas aos corredores de reaseguros as referencias que no devandito precepto se fan aos axentes de seguros.

2. A solicitude de inscrición como corredor de reaseguros dirixirase á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións e deberá ir acompañada dos documentos acreditativos do cumprimento dos requisitos a que se refire o punto anterior. O prazo máximo en que se debe notificar a resolución expresa da solicitude será de seis meses a partir da data de entrada en calquera dos rexistros do Ministerio de Economía e Facenda. En ningún caso se producirá a inscrición en virtude do silencio administrativo, e a solicitude de inscrición será denegada cando non se acredite o cumprimento dos requisitos exixidos para a súa concesión.

3. A inscrición só habilitará para exercer como corredor de reaseguros. Se o corredor de reaseguros pretense exercer simultaneamente a mediación de seguros, deberá figurar inscrito tamén como mediador de seguros.

Artigo 36. *Contido das relacións mercantís coas entidades reaseguradoras.*

1. As relacións entre os corredores de reaseguros e as entidades reaseguradoras rexeráse polo contrato que as partes acorden libremente, que terá carácter mercantil, e aplicaranse supletoriamente os preceptos que o Código de Comercio dedica á comisión mercantil.

2. O contrato será retribuído e especificará as comisións sobre as primas ou outros dereitos económicos que lle correspondan ao corredor de reaseguros durante a vixencia do contrato e, de ser o caso, unha vez extinguido este.

Artigo 37. *Obrigas fronte a terceiros.*

1. Os corredores de reaseguros deberán destacar en toda a publicidade e documentación mercantil de mediación de reaseguros a súa condición de corredor de reaseguros, así como as circunstancias de estar inscrito no rexistro previsto no artigo 52 desta lei, e ter concertado un seguro de responsabilidade civil, ou outra garantía financeira, conforme o artigo 35.1.

2. Os corredores de reaseguros deberán informar a parte que trate de concertar o reaseguro sobre as condicións do contrato que deberá subscribir e velarán pola

concorrenza dos requisitos que deberá reunir para a súa eficacia e plenitude de efectos. Consideraranse en todo caso depositarios das cantidades que percibisen por conta daqueles polos cales actúen.

Artigo 38. *Responsabilidade dos corredores de reaseguros fronte á Administración.*

Sen prexuízo da responsabilidade penal ou doutra índole, os corredores de reaseguros, así como os que exerzan cargos de administración ou dirección nas sociedades de corredoría de reaseguros, serán responsables fronte á Administración das infraccións que cometan no exercicio da actividade de mediación en reaseguros privados.

CAPÍTULO III

Cursos de formación e probas de aptitude en materias financeiras e de seguros privados

Artigo 39. *Requisitos e organización.*

1. Para os efectos do disposto nesta lei, os axentes de seguros vinculados, os corredores de seguros, os corredores de reaseguros e, polo menos, a metade das persoas que integran o órgano de dirección das persoas xurídicas destes mediadores de seguros, dos operadores de banca-seguros vinculados, e dos corredores de reaseguros e, en todo caso, os que exerzan a dirección técnica de todos eles deberán acreditar ter superado un curso de formación ou unha proba de aptitude en materias financeiras e de seguros privados que reúna os requisitos establecidos por resolución da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

2. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións establecerá os requisitos e os principios básicos que deberán cumprir os cursos de formación en materias financeiras e de seguros privados en canto ao seu contido, organización e execución, que deberán ser programados en función da titulación e dos coñecementos previos acreditados polos asistentes.

As organizacións máis representativas dos mediadores de seguros e das entidades aseguradoras, así como as institucións universitarias públicas ou privadas que pretendan realizar os cursos a que se refire o punto anterior, deberán solicitalo previamente á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións. As devanditas organizacións emitirán as certificacións que acrediten a superación dos cursos.

3. O Consello Xeral dos Colexios de Mediadores de Seguros organizará as probas de aptitude, logo de solicitude á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, e emitirá as certificacións que acrediten a superación das devanditas probas.

4. O disposto no punto anterior, no ámbito de competencia das comunidades autónomas, levarase a cabo conforme estas establezan.

CAPÍTULO IV

Da actividade dos mediadores de seguros e dos corredores de reaseguros residentes ou domiciliados en España en réxime de dereito de establecemento e en réxime de libre prestación de servizos no Espazo Económico Europeo

Artigo 40. *Actividades en réxime de dereito de establecemento ou en réxime de libre prestación de servizos.*

1. Todo mediador de seguros ou corredor de reaseguros residente ou domiciliado en España que se propoña

exercer por primeira vez nun ou máis Estados membros do Espazo Económico Europeo actividades en réxime de dereito de establecemento ou en réxime de libre prestación de servizos deberá informar previamente do seu proxecto a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións e achegará a documentación que acredite o mantemento dos requisitos que lle foron exixidos para exercer a actividade de mediación.

2. No prazo dun mes a partir da recepción da información a que se refire o punto anterior, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións comunicará ao Estado ou Estados membros en cuxo territorio o mediador de seguros ou corredor de reaseguros residente ou domiciliado en España manifieste a intención de desenvolver as súas actividades en réxime de dereito de establecemento ou en réxime de libre prestación de servizos.

A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións informará o mediador de seguros ou corredor de reaseguros residente ou domiciliado en España da devandita comunicación, e o mediador poderá iniciar a súa actividade un mes despois da recepción daquela. No suposto de que o Estado membro de acollida non desexe ser informado, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións comunicará ao mediador a devandita circunstancia, e o mediador poderá iniciar a súa actividade inmediatamente a partir da recepción da devandita comunicación.

3. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións informará a autoridade competente do Estado membro de acollida sobre a cancelación da inscrición dun mediador de seguros ou de reaseguros residente ou domiciliado en España que opere en réxime de dereito de establecemento ou en réxime de libre prestación de servizos, así como de se foi obxecto dunha sanción firme ou calquera medida que supoña a cancelación da inscrición no Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, de corredores de reaseguros e dos seus altos cargos. Ademais, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá facilitar a información que considere pertinente por petición de calquera das autoridades de control dos Estados membros do Espazo Económico Europeo.

Artigo 41. *Remisión xeral.*

En todo o demais, os mediadores de seguros e corredores de reaseguros residentes ou domiciliados en España que operen en réxime de dereito de establecemento ou en réxime de libre prestación de servizos axustaranse ás disposicións deste título II.

CAPÍTULO V

Deber de información e protección da clientela dos servizos de mediación de seguros

SECCIÓN 1.ª OBRIGA DE INFORMACIÓN DOS MEDIADORES DE SEGUROS

Artigo 42. *Información que deberá proporcionar o mediador de seguros antes da celebración dun contrato de seguro.*

1. Antes de celebrarse un contrato de seguro o mediador de seguros deberá, como mínimo, proporcionarlle ao cliente a seguinte información:

- a) A súa identidade e o seu enderezo.
- b) O rexistro en que estea inscrito, así como os medios para poder comprobar a dita inscrición.
- c) Se posúe unha participación directa ou indirecta superior ao 10 por 100 no capital social ou nos dereitos de voto nunha entidade aseguradora determinada.

d) Se unha entidade aseguradora determinada ou unha empresa matriz dunha entidade do devandito tipo posúe unha participación directa ou indirecta superior ao 10 por 100 dos dereitos de voto ou do capital do intermediario de seguros.

e) Os procedementos previstos no artigo 44 que lles permitan aos consumidores e a outras partes interesadas presentar queixas sobre os intermediarios de seguros e de reaseguros e, de ser o caso, sobre os procedementos de resolución extraxudiciais, previstos nos artigos 45 e 46 desta lei.

f) O tratamento dos seus datos de carácter persoal, de conformidade co establecido no artigo 5.1 da Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal.

2. Ademais, conforme a modalidade de mediación en seguros practicada e tamén con anterioridade á celebración dun contrato de seguro:

a) Os axentes de seguros exclusivos deberán informar o cliente de que están contractualmente obrigados a realizar actividades de mediación en seguros exclusivamente cunha entidade aseguradora ou, no caso de estaren debidamente autorizados, con outra entidade aseguradora. Nese caso, por petición do tomador, deberán informar do nome da devandita entidade aseguradora.

Os axentes de seguros vinculados deberán informar o cliente de que non están contractualmente obrigados a realizar actividades de mediación en seguros exclusivamente cunha ou varias entidades aseguradoras e de que non facilitan asesoramento conforme a obriga de levar a cabo unha análise obxectiva que se lles impón aos corredores de seguros. Nese caso, por petición da clientela, deberán informar dos nomes das entidades aseguradoras coas cales poidan realizar ou, de feito, realicen a actividade de mediación no produto de seguro ofertado.

Para que o cliente poida exercer o dereito de información sobre as entidades aseguradoras para as cales median, os axentes de seguros deberán notificarlle o dereito que o asiste a solicitar tal información.

b) Os operadores de banca-seguros, ademais do previsto na letra anterior, deberán comunicarlle á súa clientela que o asesoramento prestado se facilita coa finalidade de contratar un seguro e non calquera outro produto que puidese comercializar a entidade de crédito.

c) Os corredores de seguros deberán informar o cliente de que facilitan asesoramento conforme a obriga establecida no punto 4 deste artigo de levar a cabo unha análise obxectiva.

3. O deber de información previo regulado nos dous puntos anteriores tamén será exixible con ocasión da modificación ou prórroga do contrato de seguro se se produciron alteracións na información inicialmente subministrada.

4. O asesoramento conforme a obriga de levar a cabo unha análise obxectiva a que están obrigados os corredores de seguros facilitarase sobre a base da análise dun número suficiente de contratos de seguro ofrecidos no mercado nos riscos obxecto de cobertura, de modo que poida formular unha recomendación, aténdose a criterios profesionais, respecto do contrato de seguro que sería adecuado ás necesidades do cliente.

En todo caso, presumirase que existiu análise obxectiva dun número suficiente de contratos de seguro en calquera dos seguintes casos:

- a) Cando fosen analizados polo corredor de seguros de modo xeneralizado contratos de seguro ofrecidos por polo menos tres entidades aseguradoras que operen no mercado nos riscos obxecto de cobertura.
- b) Cando fose deseñado especificamente o seguro polo corredor de seguros e negociada a súa contratación

con, polo menos, tres entidades aseguradoras que operen no mercado nos riscos obxecto de cobertura para ofrecerllo en exclusiva ao seu cliente en función das características ou necesidades xerais deste fundado no criterio profesional do corredor de seguros.

5. En particular, baseándose en informacións facilitadas polo cliente, os mediadores de seguros deberán especificar as exixencias e as necesidades do devandito cliente, ademais dos motivos que xustifican calquera tipo de asesoramento que lle puidesen dar sobre un determinado seguro. As devanditas precisións deberán dar resposta, como mínimo, a todas as cuestións formuladas na solicitude do cliente e modularase en función da complexidade do contrato de seguro proposto.

6. Non será obrigatorio facilitar a información prevista nos puntos anteriores cando se trate da mediación dun gran risco; nestes casos, os corredores de reaseguros tampouco terán a obriga de facilitar a información prevista nos puntos anteriores.

7. Os mediadores de seguros do Espazo Económico Europeo que exerzan en España en réxime de dereito de establecemento ou en réxime de libre prestación de servizos deberán informar a súa clientela, nos mesmos termos previstos nos puntos anteriores, verbo de se realizan un asesoramento baseado nunha análise obxectiva ou de se están contractualmente obrigados a realizar actividades de mediación de seguros exclusivamente cunha ou varias entidades aseguradoras.

Artigo 43. *Modalidades de transmisión da información.*

1. Toda información proporcionada á clientela en virtude do artigo 42 desta lei deberá comunicarse:

- a) En papel ou noutro soporte duradeiro que permita gardar, recuperar doadamente e reproducir sen cambios a información.
- b) De forma clara e precisa, comprensible para o cliente.
- c) A elección do tomador do seguro, en calquera das linguas españolas oficiais no lugar onde aquela se facilite ou, se o cliente o solicita, en calquera outra lingua acordada polas partes.

2. Malia o disposto no punto 1.a), a información a que se refire o artigo 42 poderá facilitarse verbalmente cando o cliente así o solicite ou cando sexa necesaria unha cobertura inmediata. En tales casos, a información facilitarase ao cliente conforme o punto 1 deste artigo inmediatamente despois de celebrarse o contrato de seguro.

3. No caso dun contrato por teléfono ou, en xeral, por calquera técnica de comunicación a distancia, a información previa facilitada ao cliente axustarase ás normas aplicables á contratación a distancia de seguros. Ademais, a información facilitaráselle ao cliente conforme o punto 1 deste artigo inmediatamente despois de celebrarse o contrato. Para estes efectos entenderase por «técnica de comunicación a distancia» todo medio que se poida utilizar para a prestación dun servizo de mediación entre o mediador de seguros e o cliente sen que exista unha presenza física simultánea das partes.

SECCIÓN 2.ª PROTECCIÓN DO CLIENTE DOS SERVIZOS DE MEDIACIÓN DE SEGUROS

Artigo 44. *Obriga de atender e resolver queixas e reclamacións.*

1. As entidades aseguradoras, respecto da actuación dos seus axentes de seguros e operadores de banca-seguros, os corredores de seguros, xa sexan persoas físicas ou xurídicas, as sucursais en España de mediadores

de seguros e os mediadores doutros Estados membros do Espazo Económico Europeo que actúen en España en libre prestación de servizos están obrigados a atender e resolver as queixas e reclamacións que a súa clientela poida presentar, relacionadas cos seus intereses e dereitos legalmente recoñecidos, conforme o establecido nesta lei e na normativa sobre protección do cliente de servizos financeiros.

2. Os departamentos e servizos de atención ao cliente das entidades aseguradoras atenderán e resolverán as queixas e reclamacións que se presenten en relación coa actuación dos seus axentes de seguros e operadores de banca-seguros, nos termos que estableza a normativa sobre protección do cliente de servizos financeiros.

3. Os corredores de seguros, as sociedades de corredoría de seguros e os mediadores de seguros residentes ou domiciliados noutros Estados do Espazo Económico Europeo que exerzan en España en réxime de dereito de establecemento ou en réxime de libre prestación de servizos deberán contar cun departamento ou servizo de atención ao cliente para atender e resolver as queixas e reclamacións, salvo que lle encomenden a atención e resolución da totalidade das queixas e reclamacións que reciban a un defensor do cliente nos termos establecidos no artigo 45 desta lei.

Para estes efectos poderán contratar externamente o desempeño das funcións do departamento ou servizo de atención ao cliente con outra persoa ou entidade allea á estrutura da súa organización, sempre que o titular do departamento ou servizo reúna os requisitos exixidos na devandita normativa.

Artigo 45. *Defensor do cliente.*

As entidades aseguradoras, en relación cos seus axentes de seguros e operadores de banca-seguros, e os corredores de seguros poderán designar, ben individualmente, ben agrupados por ramos de seguro, proximidade xeográfica, volume de negocio ou calquera outro criterio un defensor do cliente que deberá ser unha entidade ou experto independente de recoñecido prestixio, a quen lle corresponderá atender e resolver os tipos de queixas e reclamacións que se sometan á súa decisión no marco do que dispoña o seu regulamento de funcionamento, así como promover o cumprimento da normativa sobre transparencia e protección do cliente e das boas prácticas e usos financeiros.

A decisión do defensor do cliente favorable á reclamación vinculará o mediador, ou a entidade aseguradora no caso de actuacións de axentes de seguros ou operadores de banca-seguros. Esta vinculación non será obstáculo á plenitude da tutela xudicial, ao recurso a outros mecanismos de solución de conflitos nin á protección administrativa.

Artigo 46. *Protección administrativa do cliente dos servizos financeiros.*

O cliente dos servizos de mediación de seguros poderá presentar queixas e reclamacións, relacionadas cos seus intereses e dereitos legalmente recoñecidos, ante o órgano administrativo e conforme o procedemento establecido na normativa sobre protección do cliente dos servizos financeiros.

Tratándose de queixas e reclamacións referentes á actuación de mediadores de seguros residentes ou domiciliados en España e de sucursais en España de mediadores de seguros doutros países do Espazo Económico Europeo, será imprescindible acreditar ter formulado a queixa ou reclamación previamente por escrito, ante o

departamento ou servizo de atención ao cliente da entidade ou, de ser o caso, ante o defensor do cliente.

CAPÍTULO VI

Competencias de ordenación e supervisión

SECCIÓN 1.ª COMPETENCIAS DO ESTADO E DAS COMUNIDADES AUTÓNOMAS

Artigo 47. *Distribución de competencias.*

1. As competencias da Administración xeral do Estado en mediación en seguros privados exercerase a través do Ministerio de Economía e Facenda.

2. As comunidades autónomas que, conforme os seus estatutos de autonomía, asumisen competencia na ordenación de seguros, terana respecto dos axentes de seguros vinculados, dos operadores de banca-seguros vinculados, dos corredores de seguros, dos corredores de reaseguros e dos colexios de mediadores de seguros, cuxo domicilio e ámbito de operacións se limiten ao territorio da comunidade autónoma. As devanditas competencias exerceranse conforme os seguintes criterios:

a) No ámbito de competencias normativas correspondelles o desenvolvemento lexislativo das bases de ordenación e supervisión da mediación dos seguros privados contidas nesta lei e nas disposicións regulamentarias básicas que as complementen. Ademais, terán competencia exclusiva na regulación da súa organización e funcionamento.

b) No ámbito de competencias de execución, correspondenlles as de ordenación e supervisión dos axentes de seguros vinculados, dos operadores de banca-seguros vinculados, dos corredores de seguros e dos corredores de reaseguros que se outorgan á Administración xeral do Estado nesta lei, entendéndose feitas ao órgano autonómico competente as referencias que nela se conteñen ao Ministerio de Economía e Facenda e á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, agás as reguladas no capítulo IV do título II e no título III.

En relación cos axentes de seguros exclusivos e os operadores de banca-seguros exclusivos, correspóndelles ás comunidades autónomas exercer as competencias sobre eles, sempre que a entidade aseguradora para a cal prestan os seus servizos estea sometida ao control e supervisión da referida comunidade autónoma, conforme o previsto no artigo 69 do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto lexislativo 6/2004, do 29 de outubro.

3. De conformidade co disposto no artigo 149.1.6.^a, 11.ª e 13.ª da Constitución, correspóndelle ao Estado o alto control económico-financeiro dos mediadores de seguros e dos corredores de reaseguros. Deberá manterse a necesaria colaboración entre a Administración xeral do Estado e a da comunidade autónoma respectiva para os efectos de homoxeneizar a información documental e coordinar, de ser o caso, as actividades de ordenación e supervisión de ambas as dúas administracións.

Para estes efectos, as comunidades autónomas facilitaránlle á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións o acceso mediante medios telemáticos á información relativa aos seus rexistros administrativos de mediadores de seguros e dos corredores de reaseguros, que deberá estar actualizada, e remitirlle, cunha periodicidade anual, a información estatístico-contable a que se refire o artigo 49 da lei relativa aos corredores de seguros e aos corredores de reaseguros inscritos nos devanditos rexistros. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións establecerá a información ou os datos mínimos que necesariamente deben transmitirlle as comunidades autónomas.

SECCIÓN 2.ª COMPETENCIAS DA ADMINISTRACIÓN XERAL DO ESTADO

Artigo 48. *Control dos mediadores de seguros e dos corredores de reaseguros.*

1. O Ministerio de Economía e Facenda, a través da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, exercerá o control regulado nesta lei sobre os mediadores de seguros e os corredores de reaseguros residentes ou domiciliados en España, incluídas as actividades que realicen en réxime de dereito de establecemento e en réxime de libre prestación de servizos.

2. Os mediadores de seguros e os corredores de reaseguros subministrarán á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións a documentación e información que sexan necesarias para lle dar cumprimento ao disposto no punto anterior, mediante a súa presentación periódica na forma que regulamentariamente se determine ou mediante a atención de requirimentos individualizados que lles dirixa a citada dirección xeral.

3. Será de aplicación á inspección de mediadores de seguros e de corredores de reaseguros privados o disposto sobre inspección de entidades aseguradoras no artigo 72 do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto lexislativo 6/2004, do 29 de outubro, e entenderanse feitas aos mediadores as referencias que no devandito precepto se fan ás entidades aseguradoras.

4. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá dar a difusión que considere necesaria para información do público cando teña constancia de mediadores de seguros ou de corredores de reaseguros que operen en España sen estaren legalmente habilitados para iso.

Artigo 49. *Obrigas contables e deber de información estatístico-contable dos corredores de seguros e dos de reaseguros.*

1. Unha vez iniciada a actividade de mediación de seguros ou de reaseguros, os corredores de seguros e os de reaseguros deberán levar os libros-rexistro contables e remitir á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións a información estatístico-contable co contido e a periodicidade que regulamentariamente se determine.

2. O ministro de Economía e Facenda determinará os supostos e condicións en que os corredores de seguros e de reaseguros deberán presentar por medios telemáticos ante a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións a documentación e información que están obrigados a subministrar conforme a súa normativa específica.

Artigo 50. *Deber de segredo profesional.*

1. Salvo o disposto no artigo 52 desta lei, os datos, documentos e informacións que consten en poder do Ministerio de Economía e Facenda en virtude de cantas funcións lle encomenda esta lei terán carácter reservado e todas as persoas que exerzan ou exercesen unha actividade de supervisión en materia de mediación en seguros ou reaseguros, así como aquelas ás cales o Ministerio de Economía e Facenda encomendase funcións respecto daquelas, terán obriga de gardar segredo profesional sobre as informacións confidenciais que reciban a título profesional no exercicio de tal función.

2. Será exixible o deber de segredo profesional nos termos regulados no artigo 75 do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto lexislativo 6/2004, do 29 de outubro, e deberán entenderse feitas aos mediadores de segu-

ros e de reaseguros as referencias que no devandito precepto se conteñen ás entidades aseguradoras.

Artigo 51. *Deber de colaboración cos Estados membros do Espazo Económico Europeo e obrigas de información.*

A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións colaborará coas autoridades supervisoras dos restantes membros do Espazo Económico Europeo e intercambiará con elas toda a información que sexa precisa para o exercicio das súas funcións respectivas no ámbito de supervisión das operacións de mediación de seguros e de reaseguros.

SECCIÓN 3.ª DO REXISTRO ADMINISTRATIVO ESPECIAL DE MEDIADORES DE SEGUROS, CORREDORES DE REASEGUROS E DOS SEUS ALTOS CARGOS

Artigo 52. *Inscrición.*

1. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións levará o Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, corredores de reaseguros e dos seus altos cargos, no cal deberán inscribirse, con carácter previo ao inicio das súas actividades, os mediadores de seguros e os corredores de reaseguros residentes ou domiciliados en España sometidos a esta lei. No caso das persoas xurídicas, ademais, inscribíranse os administradores e as persoas que formen parte da dirección, responsables das actividades de mediación.

Tamén se tomará razón dos mediadores de seguros e de reaseguros domiciliados noutros Estados membros do Espazo Económico Europeo que actúen en réxime de dereito de establecemento ou en réxime de libre prestación de servizos.

No devandito rexistro tomarase razón igualmente dos contratos de distribución a que se refire o artigo 4.1 desta lei.

Este rexistro administrativo expresará as circunstancias que regulamentariamente se determinen e os cidadáns poderán acceder a el nos termos regulados na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

2. Os mediadores de seguros e os corredores de reaseguros inscritos no rexistro a que se refire o punto anterior deberán facilitar a documentación e información necesarias para permitir o seu mantemento actualizado. Para estes efectos remitirán á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións os documentos, datos e demais información na forma e nos prazos que regulamentariamente se determinen sen prexuízo da obriga de atender tamén aos requirimentos individualizados de información que se lles formulen.

3. A información a que se refiren os puntos anteriores poderá ser remitida a través de medios telemáticos, de acordo cos procedementos e na forma que determine o Ministerio de Economía e Facenda.

4. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións establecerá un punto único de información que permitirá un acceso fácil e rápido que se nutrirá da información procedente do rexistro a que se refire este artigo, así como da procedente dos rexistros administrativos de mediadores de seguros e de corredores de reaseguros que leven as comunidades autónomas.

Artigo 53. *Cancelación da inscrición.*

1. A cancelación da inscrición dos mediadores de seguros e dos corredores de reaseguros inscritos no Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, corredores de reaseguros e dos seus altos cargos será

acordada pola Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións cando concorran algunha das seguintes causas:

a) Cando a entidade aseguradora rescindise o contrato de axencia de seguros e comunique a baixa do axente de seguros exclusivo ou operador de banca-seguros exclusivo no seu rexistro.

b) Cando o mediador de seguros ou o corredor de reaseguros deixe de cumprir algún dos requisitos exixidos para figurar inscrito no Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, corredores de reaseguros e dos seus altos cargos.

c) Cando as sociedades de axencia de seguros vinculadas, as de corredoría de seguros ou as de corredoría de reaseguros incorran en causa de disolución.

d) Cando os corredores de seguros ou os de reaseguros a que se refire esta lei non iniciasen a súa actividade no prazo dun ano desde a súa inscrición ou deixen de exercela durante un período superior a un ano.

A esta inactividade, por falta de iniciación ou cesamento no exercicio, equipararase a falta de efectiva actividade dos corredores de seguros e os de reaseguros, e entenderase que se produce cando se aprecie durante dous exercicios consecutivos que o volume anual de negocio sexa inferior a 30.000 euros ao ano en primas de seguros intermediadas.

Non será de aplicación o disposto nesta letra d) cando se lle xustifiquen fundadamente á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións as razóns de falta de actividade, así como as medidas adoptadas para superar a devandita situación.

e) Como sanción.

f) Cando o axente de seguros vinculado, o operador de banca-seguros vinculado, o corredor de seguros ou o corredor de reaseguros soliciten expresamente a cancelación da súa inscrición.

2. A cancelación da inscrición dará lugar á exclusión do Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, corredores de reaseguros e dos seus altos cargos. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá dar publicidade á resolución que acorde a cancelación da inscrición cando aprecie que existe perigo de que continúe o exercicio da actividade de mediación de seguros ou de reaseguros.

SECCIÓN 4.ª RESPONSABILIDADE FRONTE Á ADMINISTRACIÓN E RÉXIME DE INFRACCIÓNS E SANCIÓN

Artigo 54. *Responsabilidade fronte á Administración.*

1. As entidades aseguradoras, os axentes de seguros vinculados, os operadores de banca-seguros vinculados, os corredores de seguros e os corredores de reaseguros, así como os mediadores de seguros e de reaseguros domiciliados noutro Estado membro do Espazo Económico Europeo, así como os que exerzan cargos de administración ou dirección de todos eles, que infrinxan normas sobre mediación en seguros e reaseguros privados, incorrerán en responsabilidade administrativa sancionable conforme o disposto nos artigos seguintes.

Consideraranse:

a) Cargos de administración, os administradores ou membros dos órganos colexiados de administración; e cargos de dirección, os seus directores xerais, director técnico ou asimilados entendéndose por tales aquelas persoas que desenvolvan na sociedade de mediación funcións de alta dirección baixo a dependencia directa do seu órgano de administración, de comisións executivas ou de conselleiros delegados daquel.

b) Normas sobre mediación de seguros e de reaseguros privados, as comprendidas nesta lei e no seu regulamento e, en xeral, as que figuren en leis e disposicións

administrativas de carácter xeral que conteñan preceptos especificamente referidos á mediación en seguros privados e de obrigada observancia para os que concorren á devandita actividade.

2. O réxime de responsabilidade administrativa axustarase ao seguinte:

a) Será aplicable integramente o disposto no punto anterior aos axentes de seguros vinculados, aos operadores de banca-seguros vinculados, aos corredores de seguros e aos corredores de reaseguros, xa sexan persoas físicas ou xurídicas.

b) Aos que exerzan cargos de administración ou dirección das sociedades de axencia de seguros vinculadas, dos operadores de banca-seguros vinculados, das sociedades de corredorías de seguros e de reaseguros será aplicable o réxime sancionador previsto no artigo 57 desta lei.

c) As entidades aseguradoras e aos que exerzan cargos de administración ou dirección nelas serán aplicables as sancións que pola comisión de infraccións moi graves, graves o leves prevé para eles o texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto lexislativo 6/2004, do 29 de outubro.

Artigo 55. *Infraccións.*

1. As infraccións de normas reguladoras da mediación de seguros privados clasifícanse en moi graves, graves e leves.

2. Terán a consideración de infraccións moi graves:

a) O exercicio da actividade de mediación en seguros ou de corredoría de reaseguros privados sen estar inscrito como tal nun rexistro legalmente admisible para o efecto conforme a normativa do Estado membro de orixe do Espazo Económico Europeo, ou excedéndose nas funcións a que o habilita a inscrición, así como o exercicio da dita actividade por persoa interposta. Exceptúanse os supostos previstos no artigo 3.2 desta lei.

b) A aceptación por parte das entidades aseguradoras ou reaseguradoras dos servizos de mediación en seguros ou reaseguros proporcionados por persoas que non estean inscritas nun rexistro legalmente admisible para o efecto conforme a normativa do Estado membro de orixe do Espazo Económico Europeo, ou excedéndose nas funcións a que o habilita a inscrición. Exceptúanse os supostos previstos no artigo 3.2 desta lei.

c) A realización reiterada de actos ou operacións prohibidas por normas sobre mediación de seguros e de reaseguros privados con rango de lei ou con incumprimento dos requisitos establecidos nelas.

d) O incumprimento da obriga de someter as súas contas anuais a unha auditoría de contas conforme a lexislación vixente na materia.

e) A negativa ou resistencia á actuación inspectora sempre que medie requirimento expreso e por escrito ao respecto.

f) A realización de actos fraudulentos ou a utilización de persoas físicas ou xurídicas interpostas para conseguir un resultado cuxa obtención directa implicaría a comisión de, polo menos, unha infracción grave.

g) A comisión de infracción grave, cando durante os cinco anos anteriores a esta fose imposta unha sanción firme polo mesmo tipo de infracción.

h) O reiterado incumprimento dos acordos ou resolucións emanados da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

i) A adquisición ou o incremento de participación significativa nunha sociedade de corredoría de seguros ou de reaseguros incumprindo o disposto no artigo 28.1 desta lei.

j) A coacción na mediación de seguros ou de reaseguros, así como a información inexacta ou inadecuada aos tomadores de seguro, aos asegurados, aos beneficiarios das pólizas de seguro ou aos aseguradores, sempre que polo número de afectados ou pola importancia da información tal incumprimento se poida considerar especialmente relevante.

k) O incumprimento reiterado do deber de información previa á subscripción dun contrato de seguro á clientela do mediador, así como a información inexacta sen cumprir cos requisitos previstos no artigo 29.2 e no capítulo V do título II desta lei, cando pola importancia da información tal incumprimento se poida considerar especialmente relevante.

l) No caso dos corredores de seguros, a perda reiterada de independencia que, conforme o artigo 26 desta lei, é requisito da condición de corredor de seguros.

m) A mediación de seguros ou de reaseguros en favor de entidades non autorizadas legalmente para operar en España, ou excedéndose nos termos para os cales están autorizadas.

n) A utilización de denominacións propias dos axentes de seguros e operadores de banca-seguros ou outras que poidan inducir a confusión con elas por persoas físicas ou xurídicas que non celebren un contrato de axencia de seguros, as dos corredores de seguros e as de corredores de reaseguros, ou outras que poidan inducir a confusión por persoas físicas ou xurídicas que non se atopen habilitadas legalmente para exercer as devanditas actividades.

ñ) A utilización por mediadores de seguros ou de corredores de reaseguros privados de denominacións e expresións que estean reservadas ás entidades aseguradoras ou reaseguradoras privadas ou que poidan inducir a confusión con elas, sen prexuízo do establecido nos artigos 17.1, 22 e 25.3 desta lei.

o) A realización de prácticas abusivas que prexudiquen o dereito dos tomadores de seguros, dos asegurados, dos beneficiarios de pólizas ou dos aseguradores, salvo que tales actos teñan un carácter meramente ocasional ou illado.

p) Carecer da contabilidade e dos libros e rexistros exixidos na lexislación mercantil aplicable e nas normas sobre mediación de seguros e de reaseguros privados ou o mantemento destes con irregularidades esenciais que impidan coñecer o alcance e a natureza das operacións realizadas.

q) A falta de remisión á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións de cantos datos ou documentos deban remitirse, mediante a súa presentación permanente ou periódica, ou mediante a atención de requirimentos individualizados, así como a súa falta de veracidade cando con iso se dificulte a apreciación do alcance e natureza das operacións realizadas. Entenderase que hai falta de remisión cando non se produza dentro do prazo concedido para o efecto pola Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións ao recordar por escrito a obriga ou reiterar o requirimento individualizado.

r) A actuación de varios axentes de seguros exclusivos de distintas entidades aseguradoras en condicións tales que o resultado conxunto das súas actividades supoña o exercicio de feito dunha actividade que apareza como corredoría de seguros.

s) O atraso ou a falta de remisión polo corredor de seguros ao asegurador das cantidades entregadas polo tomador do seguro en concepto de pagamento da prima cando, conforme o previsto no artigo 26.4 desta lei, a dita conduta deixe o asegurado sen cobertura do seguro ou lle cause un prexuízo.

t) O incumprimento das medidas de control especial adoptadas pola Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións conforme o artigo 61 desta lei.

u) A delegación dos mediadores de seguros a favor dos seus auxiliares externos de funcións que a lei reserva para os mediadores de seguros.

v) A falta de autorización do cliente para a celebración dun contrato de seguro na mediación do cal interviñese un mediador de seguros.

3. Terán a consideración de infraccións graves:

a) A realización meramente ocasional ou illada de actos ou operacións prohibidas por normas sobre mediación de seguros e reaseguros privados con rango de lei, ou con incumprimento dos requisitos establecidos nelas.

b) A realización reiterada de actos ou operacións prohibidas por normas regulamentarias sobre mediación de seguros e de reaseguros privados ou con incumprimento dos requisitos establecidos nelas.

c) A realización de actos fraudulentos ou a utilización de persoas físicas ou xurídicas interpostas coa finalidade de conseguir un resultado contrario ás normas de ordenación e disciplina sempre que tal conduta non estea comprendida na letra f) do punto 2 anterior.

d) A perda da independencia exigible aos corredores de seguros conforme o artigo 26 desta lei que teña un carácter meramente ocasional ou illado.

e) A comisión de infracción leve cando, durante os dous anos anteriores a ela, fose imposta unha sanción firme non prescrita polo mesmo tipo de infracción.

f) O incumprimento do deber de veracidade informativa cando non concorran as circunstancias a que se refire a letra k) do punto 2 anterior.

g) A realización meramente ocasional ou illada de prácticas abusivas que prexudiquen o dereito dos tomadores do seguro, dos asegurados, dos beneficiarios das pólizas ou dos aseguradores ou reaseguradores.

h) A falta de remisión á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións de cantos datos ou documentos deban remitírselle, xa mediante a súa presentación permanente ou periódica, xa mediante a atención de requirimentos individualizados, ou a falta de veracidade neles, salvo que iso supoña a comisión dunha infracción moi grave conforme a letra q) do punto 2 anterior. Para os efectos desta letra h), entenderase que hai falta de remisión cando non se produza dentro do prazo concedido para o efecto pola Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións ao recordar por escrito a obriga ou reiterar o requirimento individualizado.

i) O mantemento irregular dos libros e rexistros exigidos na lexislación mercantil aplicable e nas normas sobre mediación de seguros e de reaseguros privados cando non concorran as especiais circunstancias previstas na letra p) do punto 2 anterior.

4. Terán a consideración de infraccións leves os incumprimentos ocasionais ou illados de normas regulamentarias sobre mediación de seguros e reaseguros privados ou con incumprimento dos requisitos establecidos nelas.

Artigo 56. Sancións.

1. Pola comisión de infraccións moi graves seralles imposta en todo caso ao axente de seguros vinculado, ao operador de banca-seguros vinculado, ao corredor de seguros e ao corredor de reaseguros, xa sexan persoas físicas ou xurídicas, algunha das seguintes sancións:

a) Cancelación da súa inscrición no Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, corredores de reaseguros e dos seus altos cargos.

b) Suspensión por un prazo máximo de 10 anos para o exercicio da actividade de axente de seguros vinculado, operador de banca-seguros vinculado, corredor de seguros ou de reaseguros.

c) Dar publicidade á conduta constitutiva da infracción moi grave.

d) Multa por importe desde 15.001 ata 30.000 euros.

Malia o disposto no parágrafo anterior, no caso de imposición das sancións previstas nas letras a) b) e d) poderá imponerse simultaneamente a sanción prevista na letra c).

2. Pola comisión de infraccións graves polos axentes de seguros vinculados, os operadores de banca-seguros vinculados, os corredores de seguros ou de reaseguros, xa sexan persoas físicas ou xurídicas, imporáselles unha das seguintes sancións:

a) Suspensión por un prazo máximo dun ano para o exercicio da actividade de axente de seguros vinculado, operador de banca-seguros vinculado, corredor de seguros ou de reaseguros.

b) Dar publicidade á conduta constitutiva de infracción grave.

c) Amoestación pública.

d) Multa por un importe desde 6.001 ata 15.000 euros.

Malia o disposto no parágrafo anterior, no caso de imposición das sancións previstas nas letras a) c) e d) poderá imponerse simultaneamente a sanción prevista na letra b).

3. Pola comisión de infraccións leves polos axentes de seguros vinculados, os operadores de banca-seguros vinculados, os corredores de seguros e os de reaseguros, xa sexan persoas físicas ou xurídicas, imporáselles unha das seguintes sancións:

a) Amoestación privada.

b) Multa por importe de ata 6.000 euros.

Artigo 57. Responsabilidade dos que exercen cargos de administración e dirección nas sociedades de axencia de seguros vinculadas, operadores de banca-seguros vinculados, sociedades de corredoría de seguros e sociedades de corredoría de reaseguros.

1. Quen exerza cargos de administración ou dirección será responsable das infraccións moi graves ou graves cometidas polas sociedades de axencia de seguros vinculadas, operadores de banca-seguros vinculados, sociedades de corredoría de seguros e sociedades de corredoría de reaseguros cando estas sexan imputables á súa conduta dolosa ou negligente.

2. Para os efectos do disposto no punto anterior, non serán considerados responsables das infraccións moi graves ou graves cometidas polas sociedades de axencia de seguros vinculadas, operadores de banca-seguros vinculados, sociedades de corredoría de seguros e sociedades de corredoría de reaseguros, nos seguintes casos:

a) Cando os que formen parte de órganos colexiados de administración non asistisen por causa xustificada ás reunións correspondentes ou votasen en contra ou salvarsen o seu voto en relación coas decisións ou acordos que desen lugar ás infraccións.

b) Cando as ditas infraccións sexan exclusivamente imputables a comisións executivas, conselleiros delegados, directores xerais ou órganos asimilados, ou outras persoas con funcións directivas na sociedade.

3. Ademais, e con independencia da sanción que corresponda impor á sociedade de axencia de seguros vinculada, ao operador de banca-seguros vinculado e á sociedade de corredoría de seguros ou de reaseguros pola comisión de infraccións moi graves, imporáselles unha das seguintes sancións a aqueles que, exercendo cargos de administración, de feito ou de dereito, ou de

dirección na sociedade, sexan responsables das ditas infraccións:

- a) Separación do cargo con inhabilitación para exercer cargos de administración ou dirección en calquera sociedade de mediación de seguros ou de corredoría de reaseguros, por un prazo máximo de 10 anos.
- b) Suspensión temporal no exercicio do cargo por un prazo non inferior a un ano nin superior a cinco anos.
- c) Multa, a cada un deles, por un importe entre 30.001 e 60.000 euros.

Malia o disposto no parágrafo anterior, no caso de imposición da sanción prevista na letra a) poderá impoñerse simultaneamente a sanción prevista na letra c).

4. Ademais, e con independencia da sanción que corresponda impor á sociedade de axencia de seguros vinculada, ao operador de banca-seguros vinculado e á sociedade de corredoría de seguros ou de reaseguros pola comisión de infraccións graves, imporáselles unha das seguintes sancións a aqueles que, exercendo cargos de administración, de feito ou de dereito, ou de dirección, sexan responsables da infracción:

- a) Suspensión temporal no exercicio do cargo por prazo non superior a un ano.
 - b) Multa, a cada un deles, por importe non superior a 30.000 euros.
- Esta sanción poderá impoñerse simultaneamente coa prevista na letra a).
- c) Amoestación pública.
 - d) Amoestación privada.

Artigo 58. *Prescrición de infraccións e sancións.*

1. As infraccións moi graves prescribirán aos cinco anos, as graves aos tres anos e as leves aos dous anos.
2. As sancións por infraccións moi graves prescribirán aos cinco anos, as graves aos tres anos e as sancións por infraccións leves aos dous anos.

Artigo 59. *Competencias administrativas.*

A competencia para a instrución dos expedientes sancionadores e para a imposición das sancións correspondentes rexeráse polas seguintes regras:

- a) Será competente para a instrución dos expedientes o órgano da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións que regulamentariamente se determine.
- b) A imposición de sancións por infraccións graves e leves corresponderalle ao director xeral de Seguros e Fondos de Pensións.
- c) A imposición de sancións por infraccións moi graves corresponderalle ao ministro de Economía e Facenda por proposta da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

Artigo 60. *Remisión ao réxime sancionador das entidades aseguradoras.*

En todo o non previsto expresamente nesta lei será de aplicación o réxime sancionador que para as entidades aseguradoras se prevé no texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto legislativo 6/2004, do 29 de outubro, singularmente no concernente aos criterios de gradación de sancións que se recollen no seu artigo 43, ás medidas inherentes á imposición de sancións administrativas que se prevén no seu artigo 44, ao cómputo e interrupción do prazo de prescrición que regula o seu artigo 45 e ás normas complementarias para o exercicio da potestade sancionadora do seu artigo 47.

Artigo 61. *Medidas de control especial.*

Con independencia da sanción que, de ser o caso, proceda aplicar, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá adoptar sobre os mediadores de seguros e de reaseguros algunha das medidas de control especial conforme o disposto no artigo 39 do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, sempre que se atopasen nalgunha das situacións previstas nas letras d) a g), ambas inclusive, do devandito artigo 39.1, no que lles sexa de aplicación.

SECCIÓN 5.ª PROTECCIÓN DE DATOS DE CARÁCTER PERSOAL

Artigo 62. *Condición de responsable ou encargado do tratamento.*

1. Para os efectos previstos na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal:

- a) Os axentes de seguros exclusivos e os operadores de banca-seguros exclusivos terán a condición de encargados do tratamento da entidade aseguradora coa cal tivesen celebrado o correspondente contrato de axencia, nos termos previstos nesta lei.
- b) Os axentes de seguros vinculados e os operadores de banca-seguros vinculados terán a condición de encargados do tratamento das entidades aseguradoras coas cales tivesen celebrado o correspondente contrato de axencia, nos termos previstos nesta lei.

Cando o cliente asinase un contrato de seguro, os axentes de seguros vinculados e os operadores de banca-seguros vinculados deberán tratar os datos do contrato de forma que unicamente poidan ser coñecidos pola entidade aseguradora coa cal se tivese celebrado o contrato, sen que poidan ter acceso aos devanditos datos as restantes entidades aseguradoras por conta das cales actúen.

- c) Os corredores de seguros e os corredores de reaseguros terán a condición de responsables do tratamento respecto dos datos das persoas que acudan a eles.
- d) Os auxiliares externos a que se refire o artigo 8 desta lei terán a condición de encargados do tratamento dos axentes ou corredores de seguros cos cales celebren o correspondente contrato mercantil. Neste caso, só poderán tratar os datos para os fins previstos no punto 1 do devandito artigo 8.

2. Nos supostos previstos nas letras a) e b) do punto 1 anterior, no contrato de axencia deberán facerse constar os extremos previstos no artigo 12 da Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, e, en particular, a indicación de se o axente de seguros vai celebrar contratos mercantís cos auxiliares externos, aos cales se refire o artigo 8 desta lei.

Do mesmo modo, no suposto previsto no punto 1.d) anterior deberán incluírse no contrato mercantil celebrado cos auxiliares externos os extremos previstos no artigo 12 da Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro.

Artigo 63. *Outras normas de protección de datos.*

1. Na publicidade que remitan a terceiros os mediadores de seguros e os corredores de reaseguros a través de comunicacións electrónicas deberá observarse o disposto nos artigos 21 e 22.1 da Lei 34/2002, do 11 de xullo, de servizos da sociedade da información e de comercio electrónico.

2. Os axentes de seguros e operadores de banca-seguros unicamente poderán tratar os datos dos interesados nos termos e co alcance que se desprenda do contrato de axencia de seguros e sempre en nome e por

conta da entidade aseguradora coa cal tivesen celebrado o contrato.

Os operadores de banca-seguros non poderán tratar os datos relacionado coa súa actividade mediadora para fins propios do seu obxecto social sen contar co consentimento inequívoco e específico dos afectados.

3. Os corredores de seguros poderán tratar os datos das persoas que se dirixan a eles, sen necesidade de contar co seu consentimento:

a) Antes de que aqueles celebren o contrato de seguro coas finalidades de ofrecerlles o asesoramento independente, profesional e imparcial a que se refire esta lei e de lle facilitar os devanditos datos á entidade aseguradora ou reaseguradora coa cal se fose celebrar o correspondente contrato.

b) Despois de celebrado o contrato de seguro, exclusivamente para ofrecerlles o asesoramento independente, profesional e imparcial a que se refire esta lei ou para os fins previstos no seu artigo 26.3.

Para a utilización e tratamento dos datos para calquera outra finalidade distinta das establecidas nas dúas letras anteriores, os corredores de seguros deberán contar co consentimento dos interesados.

4. Resolto o contrato de seguro en cuxa mediación interviñese un corredor de seguros ou un corredor de reaseguros, este deberá proceder á cancelación dos datos, a menos que o interesado lle autorizase o tratamento dos seus datos para outras finalidades e, en particular, para a celebración dun novo contrato.

En todo caso, o corredor de seguros e o corredor de reaseguros non lle poderán facilitar os datos do interesado a outra entidade distinta daquela coa cal o interesado celebre o contrato resolto se non media o seu consentimento inequívoco para iso.

CAPÍTULO VII

Dos colexios de mediadores de seguros e do seu Consello Xeral

Artigo 64. *Colexios de mediadores de seguros.*

1. Os colexios de mediadores de seguros son corporacións de dereito público, con personalidade xurídica e plena capacidade de obrar para o cumprimento dos seus fins, aos cales se incorporarán as persoas que voluntariamente o desexen sempre que figuren inscritas no Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, corredores de reaseguros e dos seus altos cargos, previsto no artigo 52 desta lei.

2. Son fins esenciais dos colexios de mediadores de seguros a representación da devandita actividade, sen prexuízo do dereito de asociación consagrado na Constitución, e a defensa dos intereses corporativos dos colexiados.

3. Os colexios de mediadores de seguros e, de ser o caso, os consellos autonómicos de colexios relaciónanse a través do Consello Xeral de Colexios de Mediadores de Seguros coa Administración xeral do Estado a través da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

4. Quen figure inscrito no rexistro previsto no artigo 52 desta lei e reúna as condicións sinaladas estatutariamente terá dereito a ser admitido no colexio que corresponda.

5. En ningún caso será requisito para o exercicio da actividade de mediador de seguros a incorporación a calquera dos colexios de mediadores de seguros, sexa cal for o ámbito territorial en que se pretenda exercer a profesión.

6. Os colexios de mediadores de seguros determinarán o seu ámbito territorial e existirá un consello xeral de

ámbito nacional ao cal lle corresponden, ademais das que atribúe a lexislación vixente, a organización das probas previstas no artigo 39 desta lei. Neste suposto, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderán realizar a supervisión, coa colaboración das comunidades autónomas competentes, da celebración das probas mediante a designación de representantes nos tribunais que as xulguen.

TÍTULO III

Da actividade en España dos mediadores de seguros e de reaseguros residentes ou domiciliados noutros Estados membros do Espazo Económico Europeo

Artigo 65. *Inicio da actividade.*

Os mediadores de seguros ou de reaseguros que figuren inscritos no rexistro dun Estado membro do Espazo Económico Europeo distinto de España cando tal rexistro sexa legalmente admisible conforme a normativa do devandito Estado membro de orixe, poderán iniciar a súa actividade en España en réxime de dereito de establecemento ou en réxime de libre prestación de servizos un mes despois da data en que as autoridades competentes do Estado membro de orixe o informasen de que lle comunicaron á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións a súa intención de exercer a actividade de mediación de seguros en España.

Artigo 66. *Ordenación e supervisión de mediadores de seguros e de reaseguros inscritos.*

1. Os mediadores de seguros e de reaseguros referidos no artigo 65 desta lei deberán respectar as disposicións ditadas por razóns de interese xeral e as de protección do asegurado que resulten aplicables.

2. Se a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións comprobar que un mediador de seguros ou de reaseguros dos referidos no punto 1 anterior non respecta as disposicións españolas que lle son aplicables, requirirao para que acomode a súa actuación ao ordenamento xurídico. En defecto da pertinente adecuación por parte do mediador de seguros ou de reaseguros, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións informará diso a autoridade supervisora do Estado membro de orixe, co obxecto de que adopte as medidas pertinentes para que o mediador de seguros ou de reaseguros poña fin a esa situación irregular e llas notifique á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

Así mesmo, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderán facilitar e solicitar á autoridade supervisora do Estado membro de orixe a información que considere conveniente.

3. Presentarase en castelán a documentación e demais información que a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións ten dereito a exixirlles a estes mediadores de seguros e de reaseguros ou deba serlle remitida por estes.

4. Tales mediadores de seguros e de reaseguros poderán realizar publicidade dos seus servizos en España nos mesmos termos que os mediadores de seguros ou de reaseguros residentes ou domiciliados en España.

5. Destes mediadores de seguros e de reaseguros, así como dos titulares dos seus departamentos ou servizos de atención ao cliente e, de ser o caso, do defensor do cliente dos mediadores de seguros, tomarase razón no rexistro administrativo a que se refire o artigo 52 desta lei, separadamente para os que exerzan a súa actividade en

España en réxime de dereito de establecemento ou en réxime de libre prestación de servizos.

Artigo 67. *Medidas de intervención.*

1. Cando a autoridade supervisora dun mediador de seguros ou de reaseguros residente ou domiciliado nun Estado membro do Espazo Económico Europeo distinto de España, que opere nela en réxime de dereito de establecemento ou en réxime de libre prestación de servizos, acorde a cancelación da súa inscrición no rexistro legalmente admisible conforme a normativa do devandito Estado membro de orixe, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións tomará razón da devandita cancelación no Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, corredores de reaseguros e dos seus altos cargos.

A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá acordar a publicidade que considere necesaria da devandita cancelación.

2. Os mediadores de seguros ou de reaseguros residentes ou domiciliados noutro Estado membro do Espazo Económico Europeo que operen en España en réxime de dereito de establecemento ou en réxime de libre prestación de servizos están suxeitos á potestade sancionadora do Ministerio de Economía e Facenda nos termos dos artigos 54 e seguintes desta lei no que sexa de aplicación e coas seguintes precisións:

a) A sanción de cancelación da inscrición entenderase substituída pola prohibición de que inicie novas operacións no territorio español.

b) A iniciación do procedemento comunicáraselles ás autoridades supervisoras do Estado membro de orixe para que, sen prexuízo das sancións que procedan conforme esta lei, adopten as medidas que consideren apropiadas para que, de ser o caso, o mediador poña fin á súa actuación infractora ou evite a súa reiteración no futuro. Ultimado o procedemento, o Ministerio de Economía e Facenda notificaralles a decisión adoptada ás citadas autoridades.

c) Considéranse cargos de administración ou dirección das sucursais o apoderado xeral e as demais persoas que dirixan a devandita sucursal.

Artigo 68. *Información que deberá proporcionar o mediador de seguros.*

Os mediadores de seguros residentes ou domiciliados noutro Estado membro do Espazo Económico Europeo que operen en España en réxime de dereito de establecemento ou en réxime de libre prestación de servizos deberánlle facilitar ao cliente a información a que se refiren os artigos 42 e 43 desta lei.

Disposición adicional primeira. *Lexislación supletoria.*

No non previsto nesta lei, aplicarase con carácter supletorio o texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto lexislativo 6/2004, do 29 de outubro.

Disposición adicional segunda. *Contratos de axencia.*

Os contratos de axencia de seguros celebrados con anterioridade á entrada en vigor desta lei rexeranse pola lexislación vixente no momento en que foron subscritos, tendo, para todos os efectos, a consideración de contratos de axencia de seguros en exclusiva nos termos regulados nesta lei.

Disposición adicional terceira. *Axencias de subscrición.*

1. As actividades que leven a cabo as axencias de subscrición de riscos por conta e en representación das entidades aseguradoras ou reaseguradoras que cumpran os requisitos para operar legalmente en España entenderanse realizadas directamente pola devanditas entidades aseguradoras ou reaseguradoras e non poderá considerarse que constitúen as actividades de mediación de seguros ou de reaseguros privados, definidas no artigo 2.1 desta lei.

2. En toda a documentación mercantil das axencias de subscrición deberán identificarse como tales e destacarse, ademais, a denominación da entidade aseguradora ou reaseguradora por conta da cal subscriben os contratos de seguro e en cuxo nome e representación exercen a actividade aseguradora.

3. As entidades aseguradoras ou reaseguradoras serán responsables fronte á Administración das infraccións da lexislación de mediación e de seguros privados que cometesen as devanditas axencias de subscrición no exercicio das súas actividades.

4. As axencias de subscrición que pretendan subscribir riscos ou compromisos situados en España deberán comunicarlle á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, con carácter previo ao inicio da súa actividade en España, os poderes de representación outorgados polas entidades aseguradoras para a subscrición dos contratos de seguro en nome e por conta destas, especificando, ademais, as actividades que as devanditas axencias van realizar. Tamén deberán comunicar a revogación do devandito apoderamento.

Disposición adicional cuarta. *Taxa por inscrición de mediadores de seguros e corredores de reaseguros no Rexistro da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.*

1. Constitúe o feito imponible da taxa:

a) A inscrición no Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, corredores de reaseguros e dos seus altos cargos, das persoas que exerzan como axentes de seguros ou operadores de banca-seguros, xa sexa exclusivos ou vinculados, como corredores de seguros ou como corredores de reaseguros.

b) A inscrición dos cargos de administración e de dirección responsables das actividades de mediación de seguros ou de reaseguros das persoas xurídicas inscritas como mediadores de seguros ou corredores de reaseguros que, conforme esta lei e as súas disposicións regulamentarias de desenvolvemento, deban ser inscritos.

c) A inscrición dos actos relacionados cos anteriores, sempre que deban ser inscritos de acordo co exixido en normas sobre mediación de seguros e de reaseguros privados.

d) A expedición de certificados relativa á información incluída no rexistro a que se refire a letra a).

2. A taxa regularase polo previsto nesta lei e polas demais fontes normativas que para as taxas se establecen no artigo 9 da Lei 8/1989, do 13 de abril, de taxas e prezos públicos.

3. A taxa non será exixible nos supostos de inscricións relativas á cancelación da inscrición.

4. Será suxeito pasivo da taxa a persoa física ou xurídica a cuxo favor se practique a inscrición no Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, corredores de reaseguros e dos seus altos cargos e a persoa física ou xurídica solicitante dun certificado do devandito rexistro.

5. A contía da taxa será:

- a) Pola inscrición dun axente de seguros exclusivo, persoa física, unha cota fixa de 10 euros.
- b) Pola inscrición dun axente de seguros vinculado, dun corredor de seguros ou de reaseguros persoas físicas, unha cota fixa de 60 euros.
- c) Pola inscrición dunha sociedade de axencia de seguros ou dun operador de banca-seguros, xa sexan exclusivos ou vinculados, dunha sociedade de corredoría de seguros ou de reaseguros, unha cota fixa de 140 euros.
- d) Pola inscrición de cargos de administración e de dirección responsables das actividades de mediación de seguros ou de reaseguros das sociedades de axencia de seguros ou dos operadores de banca-seguros, xa sexan exclusivos ou vinculados, de corredoría de seguros ou de corredoría de reaseguros, unha cota fixa de 10 euros por cada alto cargo.
- e) Pola inscrición de calquera outro acto inscristible ou pola modificación dos inscritos, unha cota fixa de 10 euros por cada un deles.
- f) Pola expedición de certificados relativos á información incluída no mencionado rexistro, unha cota fixa de 10 euros.

6. A taxa devengarase cando se presente a solicitude, que non se tramitará sen que se efectuase o pagamento correspondente.

7. O importe da taxa poderase recadar mediante autoliquidación, na forma e prazos que determine o ministro de Economía e Facenda.

8. A taxa correspondente á inscrición dos axentes de seguros exclusivos, dos operadores de banca-seguros exclusivos e dos cargos de administración e de dirección responsables das actividades de mediación de seguros será autoliquidada pola entidade aseguradora en cuxo rexistro de axentes figuren inscritos, en calidade de substituto do contribuínte.

9. A administración, liquidación e recadación en período voluntario da taxa correspóndelle á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

A recadación en período executivo correspóndelle á Axencia Estatal de Administración Tributaria, de acordo coa lexislación vixente.

10. Os importes da taxa poderán actualizarse pola Lei de orzamentos xerais do Estado.

Disposición adicional quinta. Validación do diploma de mediador de seguros titulado.

O diploma de mediador de seguros titulado regulado na lexislación que se derroga producirá os efectos de ter superado o curso de formación ou proba de aptitude, previstos no artigo 39 desta lei.

Disposición adicional sexta. Transformación dos colexios de mediadores de seguros titulados e do seu consello xeral.

1. Os colexios de mediadores de seguros titulados e o seu consello xeral transfórmanse, con cambio de denominación, nos colexios de mediadores de seguros e o seu consello xeral, respectivamente.

2. A transformación así efectuada non cambiará a personalidade xurídica das entidades afectadas, que continuarán subsistindo baixo a forma nova con todos os seus dereitos e obrigas, e continuarán na titularidade do seu patrimonio e mantendo todas as súas relacións xurídicas.

3. Aquelas persoas que non figurasen inscritas no rexistro previsto no artigo 52 desta lei e estivesen incorporadas aos colexios previstos na lexislación derrogada

na data de entrada en vigor desta lei poderán permanecer en tal situación, pero sen o carácter de elixibles.

Disposición adicional sétima. Aplicación da lexislación de estranxeiría.

O previsto nesta lei entenderase sen prexuízo do establecido na Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social, en particular no seu artigo 36, no referente á necesidade de dispor dunha autorización administrativa para o exercicio de actividades lucrativas, así como no seu regulamento, aprobado polo Real decreto 2393/2004, do 30 de decembro.

Disposición adicional oitava. Modificación da Lei do imposto sobre o valor engadido.

Modifícase a redacción do n.º 16 do punto un do artigo 20 da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, nos seguintes termos:

«16.º As operacións de seguro, reaseguro e capitalización.

Así mesmo, os servizos de mediación incluíndo a captación de clientes, para a celebración do contrato entre as partes intervinientes na realización das anteriores operacións, con independencia da condición do empresario ou profesional que os preste.

Dentro das operacións de seguro entenderanse comprendidas as modalidades de previsión.

Disposición adicional novena. Tratamento de datos en caso de contrato de reaseguro.

O asegurador directo poderá comunicarlle ao reasegurador, sen consentimento do tomador ou do asegurado, os datos que sexan estritamente necesarios para a celebración do contrato de reaseguro, nos termos previstos no artigo 77 da Lei 50/1980, do 8 de outubro, de contrato de seguros.

Disposición adicional décima. Modificación da Lei 50/1980, do 8 de outubro, de contrato de seguro.

Un. O punto 9 do artigo 8 da Lei 50/1980, do 8 de outubro, de contrato de seguro, pasa a ter a seguinte redacción:

«9. Se intervéñen un mediador no contrato, o nome e tipo de mediador.»

Dous. O artigo 21 da Lei 50/1980, do 8 de outubro, de contrato de seguro, modifícase nos seguintes termos:

«As comunicacións efectuadas por un corredor de seguros ao asegurador en nome do tomador do seguro producirán os mesmos efectos que se a realizase o propio tomador, salvo indicación en contrario deste.

En todo caso, precisarase o consentimento expreso do tomador do seguro para subscribir un novo contrato ou para modificar ou rescindir o contrato de seguro en vigor.»

Disposición adicional décimo primeira. Requisitos e principios básicos dos programas de formación para os mediadores de seguros e corredores de reaseguros e demais persoas que participan na mediación dos seguros e reaseguros privados.

1. No prazo dun mes a partir da entrada en vigor da lei, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións ditará unha resolución para establecer as liñas xerais e os principios básicos que deberán cumprir os cursos e pro-

gramas de formación exixidos nesta lei co fin de acreditar os coñecementos necesarios para o exercicio das funcións propias dos mediadores de seguros e de reaseguros, das persoas que formen parte das redes de distribución dos operadores de banca-seguros, e dos empregados e auxiliares dos mediadores de seguros e de reaseguros que participen directamente na mediación dos seguros ou reaseguros.

Para asegurar o nivel de profesionalidade axeitado das persoas a que se refire o parágrafo anterior, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións establecerá as liñas xerais e os requisitos básicos que deberán cumprir os programas de formación en canto ao seu contido, duración, medios precisos para a súa organización e sistemas de control.

2. Para efectos do disposto no artigo 39 desta lei, ademais do previsto no punto anterior, as persoas que participen nos cursos de formación e nas probas de aptitude en materias financeiras e de seguros privados deberán acreditar, no momento do seu comezo, o requisito mínimo de estaren en posesión do título de bacharelato ou equivalente.

O contido e a duración dos cursos en materias de seguros e financeiras e de seguros privados modularase en función da titulación e dos coñecementos previos, adquiridos mediante a superación de programas de formación ou a experiencia profesional en seguros e reaseguros privados, que acrediten as devanditas persoas no momento do seu comezo.

A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá requirir que se efectúen as modificacións que resulten necesarias para adecuar os citados cursos ao deber de formación previsto nesta lei.

Disposición transitoria primeira. Adaptación dos axentes de seguros exclusivos.

As entidades aseguradoras deberán adaptarse ao disposto no artigo 15 no prazo dun ano a partir da data da entrada en vigor desta lei, para o cal deberán remitir á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións os datos correspondentes ao rexistro dos seus axentes de seguros exclusivos na forma en que esta o determine.

Estará exenta da taxa por inscrición de mediadores de seguros e corredores de reaseguros a inscrición realizada para lle dar cumprimento á adaptación regulada nesta disposición transitoria primeira.

Disposición transitoria segunda. Adaptación dos operadores de banca-seguros, dos corredores de seguros e dos corredores de reaseguros.

1. As entidades de crédito e as sociedades mercantís controladas ou participadas por estas que viñesen realizando actividades de mediación de seguros de conformidade coa Lei 9/1992, do 30 de abril, de mediación en seguros privados, poderán exercer como operador de banca-seguros, xa sexa exclusivo ou vinculado, a partir da entrada en vigor desta lei, para o cal disporán do prazo dun ano a partir da data da súa entrada en vigor para adaptaren a súa situación ao regulado na subsección 4.ª da sección 2.ª do capítulo I do título II; para tal efecto, deberán achegar previamente, no caso de exerceren como operador de banca-seguros vinculado, ante a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, a información e documentación necesaria para a súa inscrición no Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, de corredores de reaseguros e dos seus altos cargos.

Non será de aplicación o previsto no artigo 11.3 desta lei cando dentro do referido prazo se proceda á modificación do obxecto social ou á disolución dunha sociedade

de axencia de seguros controlada ou participada pola entidade de crédito ou por entidades do seu grupo con cesión ao operador de banca-seguros dos dereitos da carteira de seguros ata ese momento mediada.

2. As persoas físicas ou xurídicas que na data de entrada en vigor desta lei viñesen exercendo legalmente a actividade de corredor de seguros conforme a lexislación anterior que agora se derroga deberán, no prazo dun ano contado desde aquela data, acreditar ante a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións que reúnen os requisitos exixidos no artigo 27.1.e) e f) desta lei para a concesión e a conservación da inscrición para exercer a actividade de mediación de seguros como corredor de seguros.

3. Aquelas persoas físicas ou xurídicas que viñesen exercendo a actividade de mediación de reaseguros con anterioridade á data de entrada en vigor desta lei poderán solicitar, no prazo dun ano desde a devandita data, ser inscritos no Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, de corredores de reaseguros e dos seus altos cargos, unha vez acreditado previamente ante a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións o cumprimento do requisito establecido no artigo 27.1.e) desta lei e achegada a información e documentación necesaria para a súa inscrición no devandito rexistro.

4. Transcorrido o prazo previsto nos puntos anteriores, os que non acreditasen terse adaptado a esta lei conforme o establecido nesta disposición transitoria non poderán exercer as actividades de mediación de seguros ou de reaseguros privados.

5. Estará exenta da taxa por inscrición de mediadores de seguros e corredores de reaseguros a inscrición realizada para lle dar cumprimento á adaptación regulada nesta disposición transitoria segunda.

6. Así mesmo, estará exenta da taxa por inscrición a solicitude daqueles corredores de seguros que opten por transformarse en axentes de seguros vinculados dentro do prazo dun ano desde a entrada en vigor desta lei.

Disposición transitoria terceira. Normas provisionais sobre os requisitos para exercer como axente de seguros vinculado, operador de banca-seguros vinculado, corredor de seguros e corredor de reaseguros.

1. Mentres o Ministerio de Economía e Facenda non fixe normas ao respecto, será de aplicación para os axentes de seguros vinculados, operadores de banca-seguros vinculados e para os corredores de seguros e de reaseguros o seguinte:

a) O seguro de responsabilidade civil profesional que cubra todo o territorio do Espazo Económico Europeo ou outra garantía financeira, nos termos que se establezan regulamentariamente, para as responsabilidades que puidesen xurdir por negligencia profesional, será de polo menos un millón de euros por sinistro e, en suma, 1.500.000 euros para todos os sinistros correspondentes a un determinado ano.

b) A capacidade financeira a que se refiren os artigos 21.3 g) e 27.1.f) non poderá ser inferior a 15.000 euros, e poderá acreditarse mediante a contratación de aval emitido por unha entidade financeira ou dun seguro de caución, co obxecto de protexer os clientes fronte á incapacidade dos axentes de seguros vinculados, operadores de banca-seguros vinculados e dos corredores de seguros para transferiren a prima á entidade aseguradora ou para transferiren a cantidade da indemnización ou o reembolso da prima ao asegurado.

2. As contías mencionadas nas letras a) e b) do punto anterior revisaranse con efectos do 15 de xaneiro de 2008 e cada 5 anos desde esa data, para ter en conta a evolu-

ción do índice europeo de prezos de consumo, publicado por Eurostat.

As contías serán adaptadas automaticamente incrementándose a súa base en euros na porcentaxe de variación do citado índice no período comprendido entre o 15 de xaneiro de 2003 e a data da primeira revisión, ou entre a data da última revisión e a data da nova revisión, e redondearase ao euro superior.

Para os devanditos efectos, para facilitar o seu coñecemento e aplicación, por resolución da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións faranse públicas as devanditas actualizacións.

Disposición transitoria cuarta. *Adaptación do Rexistro administrativo actual ao especial de mediadores de seguros, corredores de reaseguros e dos seus altos cargos.*

1. Todas as mencións que se conteñen no artigo 124 do Regulamento de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto 2486/1988, do 20 de novembro, ao Rexistro administrativo especial de corredores de seguros, sociedades de corredoría de seguros e os seus altos cargos entenderanse realizadas ao Rexistro administrativo especial de mediadores de seguros, corredores de reaseguros e dos seus altos cargos que se regula nesta lei. Así mesmo, todas as mencións e exixencias previstas no devandito artigo serán aplicables tamén aos axentes de seguros, operadores de banca-seguros, xa sexan exclusivos ou vinculados, e aos corretores de reaseguros.

2. Inscribíranse tamén no dito rexistro a mención á entidade aseguradora coa cal teñen subscrito contrato de axencia de seguros os axentes de seguros exclusivos e os operadores de banca-seguros exclusivos e, no caso de estaren autorizados para exercer a súa actividade de mediación con outra entidade aseguradora, indícaranse os produtos en que pode mediar para ela, así como as datas de inicio e fin da dita autorización.

3. Serán tamén actos inscribíbles no mencionado rexistro os relativos ao dereito de establecemento ou ao exercicio da actividade en libre prestación de servizos dos mediadores de seguros e de reaseguros residentes en España en cada un dos Estados membros do Espazo Económico Europeo. Ademais, deberán inscribirse a designación do titular do departamento ou servizo de atención ao cliente e, se procede, do defensor do cliente dos mediadores de seguros e, de ser o caso, a mención ao dominio ou ao enderezo da internet.

Disposición transitoria quinta. *Probas de aptitude e cursos de formación.*

Os cursos homologados previstos na lexislación anterior derogada, cuxa impartición estivese iniciada na data de entrada en vigor desta lei, continuarán ata a realización dos exames de acordo co previsto naquela normativa. Ata a resolución da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións na cal se establezan os requisitos para a formación dos mediadores de seguros, o Consello Xeral de Mediadores de Seguros poderá continuar coa organización das probas selectivas de aptitude para a obtención do diploma de mediador de seguros titulado.

O disposto no parágrafo anterior, no ámbito de competencias das comunidades autónomas, levarase a cabo conforme estas establezan.

Disposición transitoria sexta. *Información á clientela da retribución do corredor de seguros.*

Os corredores de seguros disporán dun prazo de seis meses, a partir da entrada en vigor desta lei, para emitiren

o xustificante a que se refire o artigo 29.2 relativo á obriga de informar a clientela do importe total da súa retribución.

Disposición derogatoria.

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto nesta lei e, en particular, as seguintes:

a) A Lei 9/1992, do 30 de abril, de mediación en seguros privados.

b) A disposición adicional sétima da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados.

c) A disposición adicional primeira da Lei 34/2003, do 4 de novembro, de modificación e adaptación á normativa comunitaria da lexislación de seguros privados.

Disposición derradeira primeira. *Habilitación competencial e lexislación básica.*

A regulación do contrato de axencia de seguros establece en virtude da competencia exclusiva que ten o Estado no ámbito da lexislación mercantil de acordo co artigo 149.1.6.^a da Constitución.

A disposición adicional cuarta, a disposición adicional oitava e os puntos 5 e 6 da disposición transitoria segunda dítanse ao abeiro do disposto no artigo 149.1.14.^a da Constitución.

Para os efectos do disposto no artigo 149.1.11.^a da Constitución, as disposicións contidas nesta lei teñen a consideración de bases da ordenación dos seguros privados, agás os seguintes preceptos ou alíneas destes:

a) O artigo 64, que non terá carácter básico, salvo no concernente á natureza e denominación dos colexios de mediadores de seguros, a voluntariedade da incorporación a estes e a existencia do seu consello xeral, que ten a consideración de bases do réxime xurídico das administracións públicas ao abeiro do artigo 149.1.18.^a da Constitución.

b) O punto 4 do artigo 21; o punto 2 do artigo 27; o punto 2 do artigo 35; o punto 3 do artigo 39; o punto 3 do artigo 52 e a disposición transitoria cuarta, que non terán carácter de lexislación básica e só resultan de aplicación no ámbito da Administración xeral do Estado.

Nos supostos en que as comunidades autónomas exerzan as competencias en materia de mediación de seguros e reaseguros privados a que se refire o artigo 47.2 desta lei, as referencias que se fan aos órganos da Administración xeral do Estado entenderanse feitas ao órgano competente da comunidade autónoma.

Disposición derradeira segunda. *Potestade regulamentaria.*

1. Correspóndelle ao Goberno, por proposta do ministro de Economía e Facenda e logo de audiencia da Xunta Consultiva de Seguros e Fondos de Pensións, desenvolver esta lei nas materias que se atribúen expresamente á potestade regulamentaria, así como, en xeral, en todas aquelas susceptibles de desenvolvemento regulamentario en que sexa preciso para a súa correcta execución, mediante a aprobación do seu regulamento e as modificacións posteriores deste que sexan necesarias.

2. Correspóndelle ao ministro de Economía e Facenda, por proposta da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións e logo de audiencia da Xunta Consultiva de Seguros e Fondos de Pensións, desenvolver esta lei nas materias que especificamente atribúe á potestade regulamentaria do devandito ministro e, así mesmo, desenvolver o seu regulamento en canto sexa necesario e así se prevexa nel.

Tamén queda facultado para levar a cabo as modificacións que resulten necesarias na regulación dos libros-rexistro e nos modelos de información estatístico-contable anual, co obxecto de adaptar o Real decreto 301/2004, do 20 de febreiro, polo que se regulan os libros-rexistro e o deber de información estatístico-contable dos corredores de seguros e das sociedades de corredoría de seguros, ás disposicións desta lei en relación cos corredores de seguros e os de reaseguros, xa sexan persoas físicas ou xurídicas.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no Boletín Oficial del Estado.

Por tanto,
Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 17 de xullo de 2006.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

13010 *LEI 27/2006, do 18 de xullo, pola que se regulan os dereitos de acceso á información, de participación pública e de acceso á xustiza en materia de ambiente (incorpora as Directivas 2003/4/CE e 2003/35/CE). («BOE 171», do 19-7-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

O artigo 45 da Constitución configura o ambiente como un ben xurídico de cuxo desfrute son titulares todos os cidadáns e cuxa conservación é unha obriga que comparten os poderes públicos e a sociedade no seu conxunto. Todos teñen o dereito a exixir aos poderes públicos que adopten as medidas necesarias para garantir a adecuada protección do medio, para desfrutar do dereito a vivir nun ambiente san. Correlativamente, impón a todos a obriga de preservar e respectar ese mesmo medio. Para que os cidadáns, individual ou colectivamente, poidan participar nesa tarefa de protección de forma real e efectiva, resulta necesario dispoñer dos medios instrumentais adecuados, cobrando hoxe especial significación a participación no proceso de toma de decisións públicas. Pois a participación, que con carácter xeral consagra o artigo 9.2 da Constitución, e para o ámbito administrativo o artigo 105, garante o funcionamento democrático das sociedades e introduce maior transparencia na xestión dos asuntos públicos.

A definición xurídica desta participación e a súa instrumentación a través de ferramentas legais que a fagan realmente efectiva constitúen na actualidade un dos terreos en que con maior intensidade progresou o dereito ambiental internacional e, por extensión, o dereito comunitario e o dos Estados que integran a Unión Europea. Nesta liña, débese destacar o convenio da Comisión Económica para Europa de Nacións Unidas sobre acceso á información, a participación do público na toma de decisións e o acceso á xustiza en materia de ambiente, feito en Aarhus o 25 de xuño de 1998. Coñecido como Conve-

nio de Aarhus, parte do seguinte postulado: para que os cidadáns poidan desfrutar do dereito a un medio saudable e cumprir o deber de respectalo e protexelo, deben ter acceso á información ambiental relevante, deben estar lexitimados para participar nos procesos de toma de decisións de carácter ambiental e deben ter acceso á xustiza cando tales dereitos lles sexan negados. Estes dereitos constitúen os tres piares sobre os que se asenta o Convenio de Aarhus:

– O piar de acceso á información ambiental desempeña un papel esencial na concienciación e educación ambiental da sociedade, constituíndo un instrumento indispensable para poder intervir con coñecemento de causa nos asuntos públicos. Divídese en dúas partes: o dereito a buscar e obter información que estea en poder das autoridades públicas, e o dereito a recibir información ambientalmente relevante por parte das autoridades públicas, que deben recollela e facela pública sen necesidade de que medie unha petición previa.

– O piar de participación do público no proceso de toma de decisións, que se estende a tres ámbitos de actuación pública: a autorización de determinadas actividades, a aprobación de plans e programas e a elaboración de disposicións de carácter xeral de rango legal ou regulamentario.

– O terceiro e último piar do Convenio de Aarhus está constituído polo dereito de acceso á xustiza e ten por obxecto garantir o acceso dos cidadáns aos tribunais para revisar as decisións que potencialmente puidesen violar os dereitos que en materia de democracia ambiental lles reconece o propio convenio. Preténdese así asegurar e fortalecer, a través da garantía que dispensa a tutela xudicial, a efectividade dos dereitos que o Convenio de Aarhus reconece a todos e, por conseguinte, a propia execución do convenio. Finalmente, introdúcese unha previsión que habilitaría o público a emprender procedementos administrativos ou xudiciais para impugnar calquera acción ou omisión imputable, ben a outro particular, ben a unha autoridade pública, que constituía unha vulneración da lexislación ambiental nacional.

España ratificou o Convenio de Aarhus en decembro de 2004, e entrou en vigor o 31 de marzo de 2005. A propia Unión Europea, ao igual que todos os Estados membros, tamén asinou este convenio, ben que condicionou a súa ratificación á adecuación previa do dereito comunitario ás estipulacións contidas naquel, o que efectivamente xa se produciu: en efecto, a tarefa lexislativa emprendida pola Unión Europea deu como resultado un proxecto de Regulamento comunitario polo que se regula a aplicación do convenio ao funcionamento das institucións comunitarias, e dúas directivas a través das cales se incorporan de maneira harmonizada para o conxunto da Unión as obrigas correspondentes aos piares de acceso á información e de participación nos asuntos ambientais. Trátase da Directiva 2003/4/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 28 de xaneiro de 2003, sobre o acceso do público á información ambiental e pola que se derroga a Directiva 90/313/CEE, do Consello, e da Directiva 2003/35/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 26 de maio de 2003, pola que se establecen medidas para a participación do público en determinados plans e programas relacionados co medio e pola que se modifican, no que se refire á participación pública e o acceso á xustiza, as Directivas 85/337/CEE e 96/61/CE. En consecuencia, o obxecto desta lei é definir un marco xurídico que ao mesmo tempo responda aos compromisos asumidos coa ratificación do convenio e leve a cabo a transposición das devanditas directivas ao ordenamento interno.

A lei estrutúrase en catro títulos. O primeiro ocúpase das disposicións xerais, identificando como obxecto da norma o recoñecemento dos dereitos de acceso á información, de participación e de acceso á xustiza, dereitos